

1999

“தூக்கி எறியப்படும் முடியாத
கேள்வியாய் உங்கள் முன்
பிரசன்னமாயுள்ளேன்”

2011 10 10 10:30 AM
பெரிய சிவசாமி

பெண்

தொகுதி : 04

இலக்கம் : 3

1999

சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையத்தின் சந்நிபை.
46/2, பழைய வாடிவீட்டுத் தெரு.
மட்டக்களப்பு.
தொலைபேசி: 065-23297

The Woman

A Journal Published by
Sooriya Woman's Development Centre.
46/2, Old Rest House Road,
Batticalloa

கௌரவ ஆசிரியர். கல்விக்கா

விலை: ரூபா

உள்ளே.....

சிறப்புக்கட்டுரை

தமிழ்நாட்டில் பெண்கள் இயக்கம்
அன்றும் இன்றும்

-வ.கீதா-

ஏனைய கட்டுரைகள்

இலங்கையில் தமிழ்பேசும் பெண்களிடையே
பெண் நிலை இயக்கம் :- ஆரம்பகாலச்
சிந்தனைபுரம் செயற்பாடுகளும்

-சீதா-

பெண்ணுரிமைகளும் சர்வதேச பெண்கள்
இயக்கங்களும், அவற்றின் போராட்டங்களும்

-சுல்பிகா-

கவிதைகள்

- சுமாரவேண்டும் நீ - விஜயலட்சுமி
- நாங்கள் வெள்ளாளிகள் - வாசுதி குணசெருத்தினம்.
- எங்கள் - சுலாத்தா புயலி.

கவிதா நாடகம்

சுமந்திரன் கண்ணகைகள் - சூரியா கலைக்குழுவினர்

தனுஷ்குச் செய்திகள்

பயிற்சி அமர்வுக்குறிப்பு

மீண்டும் ஒரு முறை சந்திக்கின்றோம்

பெண்களை மீளமையத்துவியற்ற முயற்சியில் மற்றுமொரு
படிக்கட்டில் நாம் மீண்டும் சந்திப்பதில் பெரும்
மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

இந்த இதழின் சிறப்புப் பொருளாக "பெண்களை
மீளமையப்படுத்தும் முயற்சியும் பெண்கள் இயக்கமும்"
அமைசின்றது. இக்கருத்திலான முன்வைக்கும் நோக்குடனேயே
அட்வர்ப்படம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கட்டுரைகளும் புனைபா
ஷ்டயங்களும் இப் பொருளைச் சார்ந்தே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன.
பெண்களின் சிந்தனைகள், போராட்டங்கள், நுட்பபடிக்கைகள்
எதனையும் இவ்விரி சந்திவிருந்து, பிரிக்க முடியாது. எனினும்
வரலாற்று ரீதியாக பெண்கள் இயக்கம் எவ்வாறு பெண்களை
மீளமையப்படுத்துவதற்கு முயன்று வந்திருக்கின்றது என்பதை
முன்வைக்கின்ற ஒரு தொகுதியாக இது குறிப்பாக அமைசின்றது.

இலங்கைப் பெண்கள் இயக்கங்கள், தமிழகப் பெண்கள்
இயக்கங்கள், பெண்களின் சர்வதேச ரீதியான இயக்க முயற்சியில்
போன்றவற்றை உள்ளக்கீ இதை அமைக்க முயற்சி
செய்யப்பட்டுள்ளது. தனிமனித இயக்க முயற்சிகளிலிருந்து
சர்வதேச பெண்கள் இயக்க முயற்சியாக வியாபிக்கும் இந்த
வளர்ச்சிப் போக்கின் ஆர்வங்களும், முன்னுரிமை விடயங்களும்,
போராட்ட வழிமுறைகளும் உத்திகளும், கோரிக்கைகளும்
வேறுபட்ட வகையிலும் அவற்றின் அடிப்படை அம்சம்
பெண்களை மீளமையப்படுத்துவின்ற, அவதை, கௌரவமும்
அந்நன்றும், கண்ணியமும் மீள நிலை நிறுத்தப்பாட்டுவின்ற
முயற்சியாகவே அமைசின்றது.

“மனித (ஆண்) நாகரீகத்தின்” வளர்ச்சிப் போக்கில் ஓர்ந்தள்ளப்பட்டு, உரிமைகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு, அடக்கு முறைக்குட்படுத்தப்பட்டு ஆணின் பாலிய சுகபோகப் பொருளாகவும், கையாட்களாகவும் ஆக்கப்பட்ட பெண்களின் எழுச்சியின் வளர்ச்சியே பெண் இயக்க வரலாறாகும். ஆண், பெண் நாகரீகத்தின் வளர்ச்சிப் போக்குகள் ஒன்றுக்கு ஒன்று முற்றிலும் எதிர்மாறாக இருந்த கால கட்டத்திலிருந்து “மனித குல நாகரீகத்தின்” வளர்ச்சிக்கு இடப்பட்ட முதன் அத்திரவாரமாக குறிப்பாக தனிப் பெண்ணின் இயக்க முயற்சியை கொள்ளுதல் வேண்டும். பெண்களின் கூட்டு இயக்க முயற்சிகளின் பலமான தன்மை மனித குல நாகரிகத்தின் மிக மிகக் குறுகிய கால இடைவெளிக்குள் மிகப் பாரிய முன்னேற்றத்திற்கு இட்டுச் செல்கின்ற நிலைமையை ஏற்படுத்துவதை இவ்வரலாறு எமக்கு எடுத்து காட்டுகின்றது.

பொதுவாகவே மனிதனின் உயர் விழுமியங்கள் சிதைக்கப்பட்டுள்ள இக்காலகட்டத்தில் பெண்களின் இத்தேடல் முயற்சியானது பல இக்கட்டான நிலைமகளையும், சவால்களையும் சந்திக்க வேண்டியிருப்பது சாத்தியமானதே. எனினும், இம்முயற்சி தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கும், மேலும் பலமாக, என்ற நம்பிக்கை நமக்கு ஆறுதலை தருகின்றது.

- ஆசிரியர் -

சிறப்புக் கட்டுரை :

அறிமுகம்

தமிழ் நாட்டில் பெண்கள் இயக்கம் அன்றும் இன்றும் பற்றிய கட்டுரை தமிழக பெண்ணியவாதி கலாநிதி வ. கீதா அவர்கள், கொழும்பு, மார்க நிறுவகத்தில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரையின் எழுத்து வடிவமாகும். உரை எழுத்துருவாக்கப்பட்டிருப்பதால், பேசுகின்ற மொழிக்கான சில சிறப்பம்சங்கள் இதில் காணப்பட இடமுண்டு.

வ. கீதா அவர்கள் கடந்த இரு தசாப்தங்களாக பெண்ணிய கருத்துக்களை தனது ஆக்கங்களிலும் உரைகளிலும், நடவடிக்கைகளிலும் முன்வைத்து வருபவர். சமூக சித்தாந்தங்களில் குறிப்பாக வகுப்பு வாதம், சாதி வாதம் போன்றவற்றில் பால்நிலை வாதமும், தந்தை வழி மரபு அதிகார அமைப்பும், அதன் முதன்மை நோக்கும் எவ்வாறு பின்னிப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது பற்றிய தெளிவான பகுப்பாய்வை நடைமுறை, வரலாற்று உதாரணங்களுடன் முன்வைப்பதில் வல்லமையுள்ளவர். பெரியாரின் பெண்ணியச் சிந்தனைகள் பற்றிய அவரது கருத்துக்களும் ஆக்கமும், அவரது பகுப்பாய்வுத் திறனுக்குப் பெரும் எடுத்துக் காட்டு. இக்கட்டுரையிலும் அவரது தெளிவான சிந்தனைப் போக்கையும், பகுப்பாய்வு ஆற்றலையும் கூட நீங்கள் இனங்காண முடியும்.

தமிழ் நாட்டில் பெண்கள் இயக்கம்
- அன்றும்இன்றும்
- வ. சீதா

இவ்வாறு 3 பகுதிகளைக் கொண்டது.

1. வது பகுதி 19ம் நூற்றாண்டைப் பற்றிய செய்திகளை உள்ளடக்கியது.

2. வது பகுதி இந்தியத் தேசிய இயக்கம், தமிழ்நாட்டில் 1924 தொடக்கம் இயங்கிவரும் திராவிட இயக்கம், சுயமரியாதை இயக்கம் ஏனைய இயக்கங்கள் செயற்பட்ட காலத்தில் பெண்ணியப் பிரச்சினைகள் எவ்வாறு பார்க்கப்பட்டன? அதாவது 19 ஆம் நூற்றாண்டில் பெண்ணியப் பிரச்சினைகள் எவ்வாறு பார்க்கப்பட்டன?

3. வது பகுதி சமகாலத்தில், அதாவது இன்றைய சூழலில் எப்படிப்பட்ட பெண்ணிய அமைப்புகள் தமிழகத்தில் இயங்கி வருகின்றன.

1. வது பகுதி 19ம் நூற்றாண்டைப் பற்றியது இக்கால கட்டத்தைப் பார்த்தால் இந்தியாவின் ஏனைய பகுதிகளைக் காட்டிலும், தமிழ் நாட்டில் சமூக சீர்திருத்தம் பற்றிய சிந்தனை ஓரளவு வரம்புக்குட்பட்டதாகவே இருந்திருக்கின்றது. வங்காளத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அன்று விதவா விவாகம், உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கம் போன்றன ராஜாராம் மோகன்ராய், ஸ்வர்சங்க வித்யாசாகர் போன்றோரால் எதிர்க்கப்பட்டன. ஆங்கில அரசின் இவ் விடயங்களை எதிர்க்கச் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்று. இவர்கள் தொடங்கிய இந்தச் சமூக சீர்திருத்தப்போக்கு, மேற்கு இந்தியாவின் மகாராஷ்டிராவிலும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்திற்று. அங்கும் இது பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினர். குறிப்பாக மகாராஷ்டிராவில் சென்ற நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் வாழ்ந்த ஜோகிராபூலே எனும், ஒரு பெரிய பார்ப்பனரல்லாத தலைவர் பெண்கள் பிரச்சினையை முற்றிலும் வித்தியாசமான முறையில் அணுகினார். அவர்தான் மகாராஷ்டிராவில்

தாழ்த்தப்பட்ட தலித் பெண்களுக்காக ஒரு பாடசாலை நிறுவியவர். நான் மனைவியாகத் தானே கல்வி கட்டி, அப்பள்ளிக் கூடத்துக்காசிரியராக அனுப்பினார்.

இந்தப் பின்வணியில் தமிழக வரலாற்றுப் சூழலை நோக்கின், 19ம் நூற்றாண்டில் சமூக சீர்திருத்த நோக்குடன் சிந்திக்கும் சிந்தனையாளர்கள் குறைவாகவே இருந்துள்ளனர். இதற்குரிய காரணமென்ன என ஆராயின்,

1. தமிழகத்தில் 19ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் சிறிந்தவ மத போதகர்கள் செயற்பட்டுள்ளனர். முதலில் கத்தோலிக்கரும், பின் புரட்டஸ்தாந்தரும் மதம் பரப்பினர். இவர்களில் பெரும் பாலானோர் தமிழகத்தில் அடித்தட்டு மக்களாகிய தாழ்த்தப்பட்ட தலித் மக்களிடையேயும் பிறர் பிற்பட்ட சாதியினிடையேயும் சிறிந்தவக் கொள்கையைப் பரப்பினர். சமயரீதியான கொள்கையைப் பரப்பிய அதேவேளை இவர்கள் சுயமரியாதை சமூகக் கருத்துக்களையும் பரப்பினர். இம்மாதிரியான மக்களுக்குப் பள்ளிக்கூடங்கள், மருத்துவ மனைகள் போன்றவற்றையும் தொடங்கினர். இதனைக் கண்ட தமிழ் உயர்சாதி மக்களுக்குப் பொறுமையையும் இவர்களது செயற்பாடு அச்சுறுத்தலாகவும் விளங்கியது.

இதனால் சென்ற நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் தமிழ் நாட்டில் ஒரு இந்து மீட்டலாநம் சிந்தனைதோன்றியது. இது இரு வித்தியாசமான அமைப்புகள் மூலம் தன்னை வெளியிட்டுத்தியது.

1. விபூகிச் சங்கம்
2. இந்துப் பிரச்சாரக் கழகம் (Hindu Tract Society)

1980, 70 களில் இந்த இரு அமைப்புகளும் தீவிரமாகச் சிறிந்தவ மதப் போதகர்களை எதிர்த்தன. பல்வேறு பிரச்சினைகளை வெளியிட்டும், சிறிந்தவ மதப் போதகர்கள் நமது பெண்களின் மானம் மரியாதையைக் கெடுக்க வந்துள்ளனர். இவர்களது

பேச்சைக் கேட்டுப் பெண்களெல்லாம் மதம் மாறுகின்றார்கள் என்றெல்லாம் பேசி தமிழ்நாட்டில் இந்து, கிறிஸ்தவம் இரண்டுக்குரியவரில் ஆக்கபூர்வமான உரையாடல் நடக்க முடியாதபடி செய்துவிட்டனர். இம்மாதிரியான உரையாடல் வங்காளத்தில் நடந்தது. அங்கு கிறிஸ்தவ மதத்தினர் ராஜார்க்கப்பட்ட கேசவ சந்திரசிங்நான் விதவாவிவாகம் போன்ற பல்வேறு விடயங்களில் அக்கறை செலுத்தினார். இவர்தான் நம்ம சமாசத்தினையும் உருவாக்கினார். இதே போன்றதொரு உரையாடல் மேற்கிந்தியாவிலும் நடந்தது. மகாத்மாயுவே கிறிஸ்தவ மதக் கொள்கையினால் பாதிக்கப்பட்டார். கிறிஸ்தவ மதம் என்பதனை அவர் விமர்சனப்படுத்தினாலும் கிறிஸ்துவின் வாழ்வியை பெரிய மூல் மாதிரியாகக் கொண்டார்.

ஆனால் தமிழகத்தில் கிறிஸ்தவ போதகர்களுக்கும் தமிழ் அறிவாளிகளுக்கும் இடையே நான் சொல்லும் இந்தக் காலகட்டத்தில் 1860, 1870 களில் ஒரு ஆக்கபூர்வமான உரையாடல்கள் நிகழவே இல்லை. ஆனால் ஒரு சில தசாப்தத்தின் பில் இம்மாதிரியான உரையாடலை அ. மாதவையராவின் புதினங்களில் காணலாம்.

ஆனால் நான் சொல்லக்கூடிய இந்த 19ம் நூற்றாண்டின் காலகட்டத்தில் கிறிஸ்தவ மத போதகர்களின் செயற்பாட்டை எப்படியாவது தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் எனும் ஒரு குறிக்கோளுடன் தான் தமிழ் அறிவாளிகள், சிந்தனையாளர்கள் செயற்பட்டதால் அந்த கிறிஸ்தவ மதம் சொல்லக் கூடிய சமூக சீர்திருத்தம் இங்கு ஏற்படாமல் போகிறது. இங்கு உருவான ஒரே சீர்திருத்த காலம் வேதசாமாஜம் வங்காளத்தில் உருவான பிரம்ம சமாசத்தை அடியொற்றி இந்த வேதசாமாஜம் தொடங்கியது. ஆனால் இதையும் தொடர்ந்து செயற்பட முடியாமல் போனது காரணம் சபதி கெட்டுவிடும் எனும் புரளியை விழிசி சங்கமும் இந்து பிரசார சங்கமும் தொடக்கி வைத்ததால் ஆகும்.

அடுத்து சென்ற நூற்றாண்டின் கடைசி இரு தசாப்தத்தில் 1880 ம் ஆண்டு காலத்தில் இங்கு வந்து விதவை மறுமணம்

பற்றி ஒரு சிலர் பேசத் தொடங்கினவர். ரகுநாதராவ், ஜி. சுப்பிரமணிய ஐயர். இவர் தான் இந்து பத்திரிகையை நிறுவியவர் இப்படிச் சிலர் பேசினர்.

ஆனால் மற்ற மாநிலங்களில் காட்டிலும் இங்கு நூற்ற விதவா விவாகங்கள் எண்ணிக்கையில் மிகக் குறைவானது.

தமிழ் நாட்டில் பெண் கல்வி என்று எடுத்துக் கொண்டாலும் மகாபரதம், மாத்ரிமம் போல் தாழ்த்தப்பட்ட பெண்களுக்கென்று கல்விச்சங்கங்களில் ஏதாவும் இல்லை. கிறிஸ்தவ மத போதகர் தாழ்த்தப்பட்ட பிள்ளைகளுக்கென்று கல்விச் சங்கங்களை அமைத்தவர். ஆனால் இந்து சமுதாய வட்டங்களில் இருந்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட பெண்கள் என்று அவர்களது நிலையை உணர்ந்து அந்த நிலையை மேம்படுத்த யாரும் பங்களிக்காததேயே. ஒரு கலாசாலையையோ அமைக்கவில்லை எனவே 19ம் நூற்றாண்டில் தமிழ் நாட்டில் மற்ற 19 தேசங்களில் விட மிகக் குறைவாகவே சமூக சீர்திருத்த செயற்பாடுகள் நடந்தன. சமூக சீர்திருத்தம் தொடர்பான சிந்தனைகளை பேசப்பட்டன.

இந்தப் பின்னவலியில் தான் தமிழ் நாட்டில் பிறகு தோன்றிய சில இயக்கங்களின் செயற்பாடுகளை நாம் பார்த்துப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இப்படி எந்த ஒரு அடிப்படையும் இல்லாத ஒரு பண்பாட்டுச் சூழலில் தான் 50, 60 ஆண்டுகளின் பிறகு 19, 20, 30 களிலும் சவே. ராமசாமி பெரியார் தனது களமியலை இயக்கத்தை உருவாக்கி அந்த இயக்கத்தின் செயற்பாடுகளில் பெண்களுக்கென்று பெரும் பளுதியை ஒதுக்கி பெண்ணியச் சிந்தனைக்கான ஒரு அடிப்படையை தமிழகத்தில் உருவாக்கினார் எனலாம்.

19ம் நூற்றாண்டைப் பொறுத்தவரை இன்னொரு முக்கியமான விடயம் என்னவெனில் இங்கு பெண் கல்வி வளப் பேசப்பட்டதும் இப் பெண் கல்விக்கு தம்மை முதலில் தயார்படுத்தியவர்கள் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த தேவநாயகன்

தேவதாசிகள், ஒரு சில மூவர்களைச் சேர்ந்த அல்லது சப்திகளைச் சேர்ந்த பெண்கள் பிறந்தவுடன் கோயில்களில் அர்ப்பணம் செய்து வைப்பர். அவர்கள் பிறந்தவுடன் கோயில்களில் ஆட வேண்டும் மணம் செய்வது என்பது தந்தை - சோழர் காலத்தில் தொடக்கப்பட்ட இப்பழக்கமானது 19ம் நூற்றாண்டில் மிகவும் இறுசிப்போல் ஒரு மோசமான சமுதாயப் பழக்கமாக உருமாறி இருந்திருக்கின்றது.

தேவதாசிகளுக்கு முன்னால் இருந்த சமுதாயச் செல்வாக்கும், பொருளாதார வளமும் இல்லாமல் போனபோது அவர்கள் வெறும் வேசிகளாகவே பார்க்கப்பட்டனர் ஆனால் கல்விச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்ட காலத்தில் இவர்கள் மட்டுமே கல்விச் சங்கங்களுக்குப் போகத் தயாராக இருந்தனர்.

இவர்களுக்கு குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண்கள் மட்டும் இதனால் சமுதாயப் பெருமப் பார்வையில் பெண்களாகி எல்லாம் இது மாதிரியான பெண்கள் மட்டும்தான் கல்விச் சாலைகளுக்குப் போவார்கள் எனும் கருத்து வழங்கி வந்தது. 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மட்டும்தான் ஒரு சில மாற்றங்களைப் பார்க்கலாம். இம் மாற்றமும் நவீன சமுதாயப் பார்வையில் இருந்து ஏற்படும் மாற்றங்களேதான்.

1890 ம் ஆண்டு நவீனத்தில் திராவிட மகாசனம் என்பது அமைப்பு தொடங்கப்பட்டது. இந்த அமைப்பைத் தொடங்கியவர் காரத்தவராயன் (பெளத்த மதத்திற்குப் போன இவர் மியோதிதால் பண்டிதர்)

இவர் பெயர்த் தமதத்தை காழி எழிப்புக் கொள்கையாகப் புரிந்து கொண்டார். தமிழக அடி நிலை மக்களுக்கு பெணத்தமநர் ஒரு விடுதலை இயக்கமாக அமையும் என நினைத்தார். இவர் 1907 ம் பத்திரிகை ஒன்றைத் தொடங்கினார். ஒரு பெண் தமிழன், இதில் முதன்முதல் செவ்வியலாவலரி எனும் பெண் பெண்ணியக்கம் அருத்துக்களை எழுதினார். இவ் பெண் பின் ஒரு

பத்திரிகையைத் தொடங்கி நடத்தினார். (உதாரணம் தமிழ் மாது) பெண்களுக்காகப் பலர் பத்திரிகைகளை நடத்தினர், பெண், மங்கையர் மனம், ஸ்ரீநம், மல்கிசை இவை போன்றவை பெண்கள் இப்படி நடக்க வேண்டும்; அப்போதுதான் நல்ல மனைவியாக நல்ல அம்மாவாக இருக்க முடியும். பெண்களுக்கு சமுதாயப் வழங்கிய தகுதியை இழக்கக் கூடாது. என்ற வகையில் எழுதின.

ஆனால் பெண்பெண்களையே போன்றோர் பெண்கள் உரிமை, பெண்கள் கல்வி போன்றவற்றை எழுதினர். திரபலிட மகாசனம் கந்திலும் ஸ்ரீநயப் பெண்கள் அங்கம் வசித்தனர். பெளத்த மதத்தில் பெண்களுக்குரிய பங்கு, ஆம் மதத்தில் இந்து மதத்தைவிட பெண்கள் வல்லாறு மகாசன நடத்தப்படுகின்றார்கள் எனறெல்லாம் இக் கூட்டங்களில் பேசப்பட்டன. ஆனால் எந்தளவுக்கு பெருவரியான பெண்கள் இந்த மாதிரியான சித்தனைகளால் கர்க்கவாய் வர் என்று நமக்குப் பரிபாகத் தெரியாது. ஏற்பட்ட ஆவணங்களைக் கண்டு பிடித்தத்தான் இதற்கு விடைகான வேண்டும்.

இது ஒரு முதல் கட்டமாக நான் பார்க்கின்றேன். பெரியளவில் சித்தனைகள் இல்லை. பெண்பெண்கள் இல்லை. எனினும் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக அயோதிதால் போன்றோர் ஏதோ செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரும்பாலான இந்துக்கள் பாப்பாசன் ஆரிஜன் சரி அல்லாதவர்களினும் சரி இந்து மீட்டி வயதும் அனும் ஒரு கருத்தை வைத்துக்கொண்டே எல்லா விடயங்களையும் பார்க்கிறார்கள். அந்த இந்து மீட்டி வாதம் என்று வந்தபின் இங்கு சமூக சீர்திருத்தத்திற்கே சமூக மாற்றத்திற்கே இடமில்லாமல் போகிறது. இதுதான் 19ம் நூற்றாண்டின் பொறுத்தனையில் பெண்களைப் பற்றிய பேச்சு பெண்களைப் பற்றிய வாழ்க்கை பற்றி இருந்த நிலையாகும்.

அடுத்து 2ம் கட்டத்திற்குப் போக முன் சில விடயங்களைப் பார்ப்போம் 1911 ம் ஆண்டு சென்னை சட்டசபையில் ஒருவர் ஒரு மகோதாயைக் கொண்டிருக்கிறார். அம் மகோதாய வயது

வந்த பெண்கள் வயது வசூலதற்கு முன்திருமணம் செய்து கொண்டாலும் அத்திருமணம் செல்லுபடியாகும் என்பதை உறுதி செய்யும் சட்டமாதும் தம்முற்பாட்டில் உயர் சாதிக் குடும்பங்கள் (சைவலிவனாள், முத்தலிவார்) தமது பெண்களையே 5, 6 வயதிலேயே கல்யாணம் முடித்து விடுகிறார்கள். வயதுக்கு வந்த பின் வாழ்வை தொடங்கி கணவனுடன் போடும் பொது கணவனுக்கு 30 / 40 / 70 வயதாகவும் இருக்கலாம். இது எப்படியென்றும் அக் குழந்தை அக்கிருந்து கணவனுடன் வாழ்வை நடத்த வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பழக்கம் தமிழக உயர்மற்றி இந்துக்களிடம் இருந்து வந்தது. இந்தச் சாதியில் ஒரு சிலர் இப்பழக்கம் அநாகரிகமானது; பெண்குழந்தைகளுக்கு நாம் செய்யும் அநீதி என்பதில் சட்டநிதி முன் ஏதாவது மாற்றம் கொண்டு வரலாம் என்று பார்க்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவர் தான் பிரபலமான V.S பூனிவாச சாஸ்திரி. அவர் சென்னை சட்டசபையில் ஒரு மசோதா கொண்டு வருகிறார். அது உயர் சாதி இந்துக் குடும்பப் பெண் வயதுக்கு வந்த பிறகு ஒரு பெண் திருமணம் முடித்தால் அது செல்லுபடியாகும். ஏனெனில் பழைய சாத்திரப்படி அப்படிப்பட்ட திருமணங்கள் செல்லுபடியாகாது. ஆனால் புதிதான சட்டம் ஏதும் அது செல்லுபடியாக சில விடயங்களைக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஒருநிலைவாதம் சட்டத்துக்குக் கூட இப்படிப்பட்ட திருமணம் உடன்தான், சான்றும் செல்வது இல்லை. இந்த வரையறைகள் மீறி யாராவது பெண் வயதுக்கு வந்த பிறகு திருமணம் முடித்துக்கொள்ளப்பட்டால் அந்தத் திருமணத்தைச் சட்ட பூர்வமானதாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் அம்மசோதா அப்படிப்பட்ட மசோதாவுக்குக் கூட தமிழகத்தில் பெரிய எதிர்ப்பு வந்தது. பெண்களை எல்லாம் வயது வந்ததற்குப் பிறகு கல்யாணம் உடிக் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு நடத்தை எப்படி இருக்கும், வயது வந்த பின் கல்யாணம் உடிக் கொடுத்தால் அவர்களுக்குக் கல்யாணம் உடிக் கொடுக்க ஆட்சரே இருக்காது. இதில் மற்றக் கேள்வி, பெண்களுக்குக் கத்திரிப் வந்துவிடும்; எப்படி அவர்களைக் கட்டிக் கொடுக்கலாம் இவ்வாறு பங்கிணைப்பட்ட சதிப்புகளுக்குக்கிடையே தான் இப்படிப்பட்ட பிற்பாத மசோதா கூட தமிழக சட்ட சபையால் நிறைவேற்றப்பட்ட முடிவாகத் குழந்தைகள் சட்டத்தின் கீழ்.

இப்படிப்பட்ட குழந்தைகளில் தான் இந்தியத் தேசிய இயக்கம் பரந்துபட்ட மக்களிடையே கொண்டு போகத் தொடங்கிய காலகட்டம். திவசுக்குப் பின் கந்திரி இந்நியத் தேசியக் காங்கிரஸ் தலைவரானார். திவசர் காங்கிரஸினையே தமிழ் நாட்டில் லாஸ்க்கு பொது மக்களிடையே ஒரு போக்குக் காணப்பட்டது. காந்தி வந்த பின் இப்போக்கு துரிதப்படுத்தப்படுகிறது. இக்காலம் 1918, 19ம் ஆண்டுகளுக்குப் பின் வந்த காலம் ஆகும்.

ஆனால் தேசிய வழிகள் பெண்கள் பிரச்சினை என்னும் போது மிகவும் பிற்போக்கான கருத்துக்களையே முன் வைக்கிறார்கள். ஏனெனில் காங்கிரஸ் கட்சியில் 1884 தற்குப் பிறகு ஒரு தீர்மானம் செய்கின்றனர். சமூகப்பிரச்சினைகளைக் காட்டிலும் அரசியல்பிரச்சினைகளில் தான் காங்கிரஸ் கவனம் செலுத்தும். காரணம் சமூகப்பிரச்சினை வளும் போது தீண்டாமை, கீதவா மறுமணம் குழந்தைகள் திருமணம், என்று பேச வேண்டும். இது பற்றிப் பேசத் தொடங்கினால் நம் மக்களுக்கிடையேயுள்ள உட்புசல்கள் வெளிப்படும், ஒன்றுபட்ட இந்தியர்களாக இருக்க முடியாது. ஆனால் தேசிய விடுதலை மிகவும் காலம் வரை இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளைப் பேசவேண்டாம் இவ்வாறுப் பற்றிப் பேசினாலும் கூட நம்மை ஆளும் வெள்ளைக்கார ஆட்சி அபிவிருத்திகள் தயவினால்தான் இம்மாதிரியான சமூக சீர்திருத்த மாற்றம் களைக் கொண்டு வர வேண்டி இருக்கும். வெள்ளைக்காரரை எதிர்த்துக் கொண்டே அவர்களுக்கு நலனை நாடிச் செல்வது சரியானது. அதனால் சமூக சீர்திருத்தப் பிரச்சினைகளைச் சற்றுக் காத்திருந்து ஒதுக்கி வைத்துவிடுவோம் என்ற ஒரு தீர்மானம் காங்கிரஸ் கட்சியில் சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதியில் நிறைவேற்றப்பட்டது.

இதன்பின் காங்கிரஸில் சமூக சீர்திருத்தம் குறிப்பாகப் பெண்மகளின் வாழ்க்கை தொடர்பான சீர்திருத்தம் பற்றிப் பேசிய ஒரேயொரு பெரும் வாயடைத்துப் போகினார். தமிழ்நாட்டில் இக்காலத்தில் பெண்கள் தொடர்பாகக் குரல் கொடுத்த ஒருவர் அவ்விபேசன அம்மையார் இவர் தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவரல்ல. ஹரிசைச் சேர்ந்த இவர் இங்கு வந்து பிரம்மபூசணையை

நிறுவுகிறார். அதே நேரத்தில் அவற்று அவய் செயலுக்கமிக்க தலைவராக இருந்த காலத்தில், இரண்டு, மூன்று; விடயங்களைப் பற்றிப் பேசவும் துணிகிறார். அதாவது அவய் இந்தியாவுக்கு வரமுன் ஒரு சோசலிஸ்ட் பங்களை கொண்டவர். இங்கிலாந்தில் கர்ப்ப உரிமைக்காக போராடிய இவர், இந்தியாவுக்கு வந்த பின் பெண் உரிமை பற்றிப் பேசுகிறார் என்றால், வர்ப்புப் பேசுகிறார் என்பதில்தான் ஒரு உயர சிறமான் விடயமே அடங்கி இருக்கிறது. இவர் இவ்வூறு வந்த பின் பெண்களுக்குக் கல்வி அவசியம், அக்கல்வி மூலம் ஆய்வகங்கள் எதிர்த்தப் பேசும் பெண்களாக மாறும் கூடாது. அந்தக் கல்வி சட்டமன்றங்களிலும், வழக்காடு மன்றங்களிலும் பெண்களை அனுப்பவேக்கும் ஒரு கருவியாக இருக்கக் கூடாது. அவர் ஒரு பாடத்திட்டம் தயாரித்து அதில் ஆய்வகம், தமிழ், கணிதம் (விட்டுக் கவனக்கு பார்த்தல்) மேலும், கோலாட்டம், குயி, இவையாவும், நூற்றாண்டுகளைப் பராமரித்தல் இவ் விடயங்கள்தான் தேசியக் கலைத்திட்டமாக இருக்க வேண்டும் என்கிறார்.

இவர் இங்கிலாந்தில் இருக்கும் போது கர்ப்பத்தடை பற்றிப் பேசினால், நூற்றாண்டுகள் ஆல்வது இல்லையா என்பது பெண்கள் வசியில்தான் இருக்க வேண்டும். கர்ப்பத்தடை பற்றி எல்லாம் அவர்களுக்கும் கற்றுக் கொடுக்கவும் வேண்டும் என்றும் பேசினார். ஆனால் இந்தியா வந்து காங்கிரஸ் தலைவரானதும் இவற்றையெல்லாம் விட்டு, கர்ப்பத்தடை பற்றி வித்தியாசமாக விவாக்கியானததை எழுப்புகிறார். கர்ப்பத்தடை கொண்டு வர்ப்பா ண்ட்டால் இந்தியாவிலுள்ள இழிபட்ட சாதியின் எண்ணிக்கை கூடிவிடும். உழைக்கும் வர்க்கம் பெண்களுக்கு அறிவு, சினை மாயு, அவர்களுக்கு கர்ப்பத்தடை பற்றிச் சொல்லிக் கொடுக்கப்படாவிட்டால் அவர்கள் பிள்ளைகளைப் பெற்றுக் கொண்டுே போவார்கள். அதனால் கண்டிப்பாக அவர்களுக்கு கர்ப்பத்தடை பற்றிய அறிவு அவசியம் என்கிறார். பெண்ணியம் பற்றி இவ்வாறுதான் பேசினார்.

தேசிய இயக்கம் பற்றி பார்த்தால் காந்தி வரமுன் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்கள்தான் போராட்டம். சிவ் காந்தி வந்தார். அவர் பெண் விடுதலையை ஆதரித்தார். காந்தியை பெண்ணியனார் எனக் கூறுவதிலும் பார்க்க பெண் விடுதலை பற்றிச் சிந்தித்த வித்தியாசமான விடுதலைப்பணர் வவாடாம். காந்தி 2, 3 விடயங்களைச் செய்கிறார்.

பெண்கள் தேசிய இயக்கத்தில் பெரும் எண்ணிக்கையில் போற்று செயற்படாத காலத்தில் அவர்கள் கண்டிப்பாக மூன்று சேர வேண்டும் என்று குறுக் கொடுக்கிறார்.

ஆனால் அவர் சொல்லும் காரணம் வித்தியாசமானது. பெண்களுக்கு இயல்பிலேயே பொறுமை அதிகம். பெண்களுக்கு இயல்பிலேயே தயாகம், பரமாயிர; இயல்பு; அதிகம். இவையாவும் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை வளர்க்கக்கூடிய குணம்சம். ஆண்களது வீர நடைக் கார்த்தியும், பெண்களது இந்த இயல்புதான் உண்மையான சத்தியாக் கிரகியை உருவாக்க முடியும். எனவே நமது தேசிய இயக்கப் போராட்டமானது பெண்மைத் தனத்தை தனக்கும் மிகத்தும் கொள்ள வேண்டும் என்றார்.

காந்தியின் கர்ப்பு பற்றி, போர்க், பெண்கள் குடித்துப் பேசியவை பெண்களை கர்த்தகக் கொண்டுள்ளது. இதனால் பெண்கள் தேசிய இயக்கத்துக்கும் வகுவின்றனர். தமது தனக் கருத்துக்களையெல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். பல்வேறு சத்தியாக் கிரகப் போராட்டங்களில் கலந்து கொள்கிறார்கள். எல்லாம் நடக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலும் கூட. ஆனால் தமிழ் நாட்டில் காந்தியின் கொள்கையை முழுமையாக உள்வாங்கி ஒரு இலக்கிய வடிவம் வாய் கொடுக்கிறார் என்றால் திரு வி. க. தான். இவரது பெண்ணின் பெருமை முக்கியமான மூன். காந்தியைத்தே தவிர மன்னுடள் இணைத்து பெண் சமத்துவம், பெண் கல்வி ஆகியன இதில் போடப்படுகின்றன.

பெண்கள் தேசிய இயக்கத்தில் கடும வேண்டும் என்பதைக் கூறும் அவய் கொடர்ந்து கூறும் கருத்து யாதெனில், பெண்கள்

தமது பெண்ணையே இழந்துவிடக் கூடாது. எந்த ஒரு சூழ்நிலையிலும் இழந்துவிடக் கூடாது. அவை அவர்கள் இழந்தால் உன்னதமான மண்ணை, அம்மாவாக இருக்க முடியாது. ஒரு மன உணர்வால் சர்ப்பிக்குக் கூடாது. குளிர்ரான உணவையே சர்ப்பிட வேண்டும். சூடான உணவு சர்ப்பிட்டால், அவ்வாறு ஆணவையாகப் பிறப்படுத்த முடியாது. அப்போது புதிய பெண்ணுக்கு வரைவிலக்கணத்தை உருவாக்கி நன்றாகக் கற்றுக்கொடுக்க முடியாது. உறுதியும் இந்நூல் பலதடவை அச்சிடப்படுகிறது. இது வெளிவந்த பின்னர் 1936 இல் ஆறாம். இது தெரிய இயக்கப் பின்னணியில் வரக்கூடிய பெண்ணைப் பற்றிய சிந்தனைப் போக்காக இருந்தன.

இதே காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் வேறொரு இயக்கம் வளரத் தொடங்குகிறது. இதன் அரசியல், வளர்ச்சி பற்றி என்னால் அதிகம் கூறமுடியாது. 1916 இல் தென் இந்தியாவில் தென் இந்திய நலக்கட்சி (நீதிக்கட்சி (Judges party)) க்கு நக்கலாறு இதனை அமைத்தவர்கள் பார்ப்பனர் அல்லாத இந்தியர்கள், முன்னேற்றமும் அங்கம் வகித்தவர்கள். இவர்களை கோரிக்கை என்னவெனில், தமிழகத்தில் கல்விப் பயல்களிலும் சரி, அரசு நிறுவனங்களிலும் சரி, தமிழ் தெலுங்குப் பார்ப்பனர்களின் ஆதிக்கம் வேறொன்றி இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் பார்ப்பனர்கள் நாற்றுக்கு 3 வீதம் தான் ஆனால் ஆட்கி 87% மேல் அவர்களது ஷாண்டலம் இருக்கிறது. இந்நிலை மாறவேண்டும் எனில் நாம் ஒரு கட்சி அமைக்க வேண்டும். பன்மாதம் தமிழ் சமூகத்தினர் இக்கட்சியைத் தொடங்கினர்.

1916 இல் ச.வேரா பெரியார், காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்தார். காங்கிரஸ் வாதியான அவர் தனது நிலத்திலுள்ள பன்னாமர் தளையெல்லாம் வெள்ளி எடுத்துக்கொண்டார். ஏனெனில் பன்னாமர் தளையிருந்ததால் கள்ளுக்கு காய்ச்சுகிறார்கள் என்று மது ஒழிப்புக்காக நடுமல் கொடுத்துக்கொடுக்கிறார். அவர் இந்தப் பார்ப்பனரல்லாத இயக்கத்தைக் கண்காணித்தது அதன் கூட்டங்களுக்கும் செல்கிறார். பின் கங்கியரிவிருந்து தனது தொடர்வை முறித்துக் கொள்கிறார். இதற்கு நிறையக் காரணங்கள்

1916
ச.வேரா பெரியார்

உண்டு எனினும் முக்கிய காரணம் காங்கிரஸ் மத்தியத்தில் (பெரியாரும் காங்கிரஸ் அதன் அங்கத்தவர்கள், அடியினாலிருந்து நலவமைத்துவம் வரை) சாதியில் தொடர்ந்து நம்பிக்கை வைத்து வருகின்றார். இது ச.வேரா அக்குத் தெரியவருகிறது. இதன்பின் காங்கிரசிலிருந்து வெளியே வந்து 1924 இல் சுயமரியாதை இயக்கத்தினைத் தொடங்குகிறார். இதன் இலட்சியம் என்னவெனில் மனிதனுக்கு சுயமரியாதை கொடுக்க வேண்டும். இதற்குச் சாதியை ஒழிக்க வேண்டும் என்கிறார்.

தீண்டாமை என்பது ஒரு சிவனரப் பஞ்சமர் என்று ஒதுக்கி வைப்பது இல்லை. தீண்டாமை என்பது, ஏனிட் படிபொல் நமது மனதில் இருக்கும் விடயம் பன்மாதிரி கூறுகிறார். அவருடன் இருந்த ராமநாதன், குத்தாக குருசாமி, போன்றோரும் இதனை ஆதரித்தப் பேசினர்.

ராமநாதன் என்று சாதி சமுதாயம் தீண்டாமையை உருவாக்கியதோ அன்றே தான், பெண்ணடிமைத் தளமும் வந்தது என்றார். இதனால் கங்கடாகக் கண்டே கூறுகிறார் உயர்சாதி ஆண் கீழ்சாதி பெண்ணைத் திருமணம் செய்தால் அது பாவம் என மனுதர்மசாத்திரம் கூறுகிறது. ஆனால் பெண்ணை வைப்பாட்டியாக வைத்திருந்தால் அது பிழை இல்லை என்பதையும் காட்டுகிறார். ஒவ்வொரு உயர் சாதிய் பெண்ணும் அவ் சாதியின் பெருமையைக் காப்பவளாகக் கருதப்படுகிறாள். தனது சமுதாய ஆணையே மனம்புரிய வேண்டும் என்கிறார்.

கீழ்ச்சாதிப் பெண்களை உயர்சாதி ஆண்கள் எப்படியும் பாவிக்கலாம் என்று நினைக்களைப் பார்த்த ச.வேரா, பெரியார் போன்றோர் பெண்ணடிமையும் சாதி ஒடுக்கு முறையும் ஒருங்கே மடிந்தால்தான் தமிழ் நாட்டில் சாதி ஒழியும் என்று கோர்ப்பாண்ட முன்வைத்தார்.

பெண்களுக்கு கற்று வைத்துவை அறிவாராக ஏற்கின்றனர். இந்த வட்டியமானது பெண்களுக்கு மட்டுமே உரியதாக

அவை மாளப்படுகப்படுகின்றது. இது ஒரு பெருமை எனவும் பெரியார் கூறுகின்றார். தாய்மை என்பது பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடை. அவைப்பிற பணிகளில் கவந்து கொள்வதற்கு தடை விதிக்கின்றது எனப் பெரியார் கூறுகிறார். இயற்கையில் ஆணும் பெண்ணும் உறுப்புக்களுடாக வித்தியாசப்படுகின்றனர். குழந்தைவயப் பெண் பெற்றால் அதனை ஆணும் போன்று வளர்க்கலாம் என்பதனை பெரியார் கூறுகிறார். பெண்கள் வீட்டிலேயே இருப்பதனை இவர் மறுக்கிறார். காமரியாலைத் தியக்கத்தில் அதிசய பெண்கள் இருந்ததையும் அரசியல், இவ்வகியல் பற்றி எல்லாம் பேசுகிறவர் என்பதனையும் அறிய முடிகிறது. பெரியாரின் குடிவரக எனும் பத்திரிகையில் நீலாவதி அம்மையார் 1934 ல் போ தினம் பற்றி தலைவங்கம் கொண்ட ஒரு கட்டுரை எழுதினார். இதில் பெண்களும் தொழிலாளர்களும் பெண் வீட்டில் உழைப்பவள் என்பதைக் கூறுகின்றார். இன்னொரு கட்டுரை ஒத்துழையாமை என்பது பற்றியதாகும். அதாவது ஆணும் பெண்ணும் திருமணத்தை ஒரு சடங்கமாகப் பார்க்காமல் வாழ்க்கை ஒப்பந்தமாகப் பார்க்க வேண்டும் எனக் கூறுகிறார். காமரியாலைத் தியக்கத்தில் கூறப்படும் திருமணமே இதில் கூறப்படுகின்றது. இது பல்வேறு ஆண்டுகளையும் பெண்களையும் பெண்ணியச் சிந்தனையில் நாட்டங்கொண்டவர் செய்தது பெரிய அளவுக்கு அன்று போடப்பட்ட விடயங்கள் இன்றுதான் பலராலும் பேசப்படுகின்றது. இப்படிப்பட்ட முக்கியமான பெண்ணியச் சிந்தனைகள் 30, 40 களில் பேசப்பட்ட பூ மிகவும் ஆச்சரியமான விடயமாகும். தொடக்கத்தில் தேசிய இயக்க அன்னிபேசன் அம்மாளைரைப் பற்றிப் பேசினவர். காங்கிரஸின் சமூக சீர்திருத்தம் பற்றிக் கூறினான். இவை இரண்டையும் ஒப்பிட்டால் எத்தனைக்கு தமிழகத்தில் இது மாதிரியான சிந்தனைகள் பற்றி பலராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது என்ற விடயம் ஒரு முக்கியமான விடயமாகப்படுகிறது.

இரண்டாம் காலகட்டத்தைப் பார்த்தால் தமிழகத்துக்கே உரிய தமிழக வரலாற்றிலே தோன்றிய ஒரு பெண்ணிய மரபுத் தொற்றுமையே இயக்கத்தில் இருப்பதாகப்படுகின்றது. இதன் முன்

பாரதியார் இருந்திருப்பார்; பல்வேறு கவிஞர்கள் மாதவையா போன்ற எழுத்தாளர் இருந்திருப்பார்கள். ஆனால் இயக்கமாக, கருத்தியல் நெறியுடன் இருந்து, பெண்ணியம் போன்ற பல்வேறு உரையாடல்களை நடத்தி, ஆயிரக் கணக்கான பெண்களை உள்வாங்கிய இயக்கமென்றால் அது காமரியாலைத் தியக்கம்தான் அப்போது. இன்று தமிழகத்தில் பெண்ணியம் தொடர்பாகச் செயல்பாற்றுபவர்கள் பெரியாரையும் அவரது தேர்ப்புத் தேர்ப்புகளையும் தமது முதானையர்கள் எனக் கொள்ள வேண்டும் என நான் நினைக்கின்றேன்.

அடுத்து சுதந்திரத்துக்குப் பின்வரமான காலகட்டத்தைப் பார்த்தால் இக்காலகட்டத்திற்கு வரும் போது விடயம் சிக்கலாகின்றது. சுதந்திர இந்தியாவில் சமூக சீர்திருத்தம் பின்னால் போய் அரசியல் முன்னுக்கு வருகிறது. அப்போது பெரியாரின் இயக்கம் என்னவென்று பார்த்தால் இது பற்றி அதிகம் கதைத்தாலும் நான் இரண்டு விடயங்களைக் கூற வேண்டும்.

1. பெரியார் இயக்கம் என்று சமூகசீர்திருத்தக் கொள்கையைத் தள்ளி அரசியல் இயக்கமாக மாறிக் கொண்டிருந்தோ அன்று திராவிடக் கழகம் 1949 இல் இணைக்கப்பட்டது. பெரியாரின் திராவிடக் கழகம் உருவாகி திராவிட நாடு உருவாக இவ்வமைப்பு செயற்படும் வன்றார். அவரது திராவிட நாடு தமிழ்நாடு அல்ல. அது சாதி ஒழிந்த ஒரு நாடு அது தமிழ் நாடாக இருக்கலாம். ஆந்திரமாகவும் இருக்கலாம் எனைய பிரதேசமாகவும் இருக்கலாம். அவர் காலத்தில் கம்ப திராவிட நாடு சாதி ஒழிந்த நாடு ஆனால் அரசியல் ரீதியாக அதற்குப் பொருள் கூறும் போது தமிழ்த் தேசியம், திராவிட தேசியம் என்று வந்த போது சமூக சீர்திருத்தம் பின்னால் போகிறது. இதன் முதல் அறிஞர் தமிழகத்தில் 1937 இல் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வந்தது. ஆங்கிலேயர் இருக்கும் போதே சில அரசியல் தேர்தல் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்தனர். அதன் மூலம் நடத்தப்போகும் தேர்தலில் இந்தியரே போட்டியிட்டனர். அதில் காங்கிரஸ் வென்றது. காங்கிரஸைச் சேர்ந்த ராஜாஜி தமிழக முதல்வரானார். அவர் இந்தி மொழியைக் கட்டாயம்

படிக்க வேண்டும் எனச் சட்டம் கொண்டு வந்தார். தமிழ்நாட்டில் இந்தி மொழியின் எதிர்ப்புக்கு பல்வேறு காரணங்கள் உண்டு. ஒற்றி என்பது பார்ப்பவிய மொழி. ஆர்வம் என்ற விடயங்களுடன் இருந்தால் பெரியாரைப் போறுத்தவரையே வடமொழியின் அவலம் இந்தி மூலம் பார்ப்பவியின் சந்தியின் கருத்துக்களை மீண்டும் பழுத்த எத்தனித்தல்; சமயரியாதை இயக்கம் மூலம் 20, 25 ஆண்டுகளாகச் சாதித்த விடயங்களை குலைக்கும் திட்டம் காங்கிரசிடம் உள்ளது. அதனால் கண்டிப்பாக இந்தி மொழியை எதிர்ப்பவேண்டும். இந்த விடயத்தில் தமிழ்ச் கலைஞர்கள், கவிஞர்கள், தமிழாசிரியர்கள், உழைக்கும் மக்கள் சமூகம் ஆசிரியரும் கடுப்பவர். இதனால் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் தமிழ் அண்டியானப் போராட்டமாக உருப்பெறுகின்றது. தமிழன் என்றால் என்ன? தமிழ் சமுதாயம் என்றால் என்ன? தமிழ் என்றால் என்ன? என்பன இதனிடமாக வரும்போது தமிழ் பெண்கள் உடனடியாக ஒடுக்கப்படுகின்றார்கள். தமிழ்த்துறை, தமிழ்த் தத்துவம் என்பவற்றுக்குக் கொடுக்கப்படும் விளக்கங்கள் எல்லாமே தமிழ்ப் பெண்ணை ஒரு கட்டுப்பாட்டுக் செயற்பட வேண்டுகின்றது. இதற்குக் குடியரசிலும் உதாரணத்தைக் காணலாம். பெரியார் 1924ல் குடியரசை ஆரம்பித்து இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை 1938 வரை தொடர்ந்தார். அளிதும் இந்த 14 ஆண்டுகளில் ஒரு பெண் எதிர்ப்புக் கருத்துக்களும் குடியரசின் இல்லை. வழக்கமாக பெண்களைக் கூறும் கொடி இலையான் என்று இல்லை. பெண்களைத் தொழார் என்ற விளக்கனர். சின் நிறைய தீடங்களில் தமிழ் தேசம் தமிழ் அடையாளம் என்பவை பெண்மை உருவம் பெறுகின்றன. விவ்வறாதன் ஒரு தமிழ்நீஞர். அவர் ஒரு சிரிப்புப்பாய் வரைகிறார். தமிழ்வம் திரைபாதி. தமிழினத்தை மாண்புபெற்றுத்தபவர்களாக சமுதாயீயம் மற்றவர்களும் காட்டப்படுகின்றார்கள். முதன் முதலில் தமிழ்த் தொத்தை பெண்ணாக உருவகப்படுத்தும் ஒரு நிலையம் இந்தக் காலத்தில் தொடங்குகிறது. அளிதும் இது மேலொட்டமாகவே இருக்கிறது.

1948ல் தி.மு.க அமைக்கப்பட்ட பின் தமிழ் தேசியம் என்றும் தேசக் வந்தாலே இப்படிப்பட்ட பார்வைகளும்

விடப்படுகிறது முன்னுக்கு எடுத்ததே செல்லப்படுகின்றன எந்தளவுக்கு தமிழ்ப் பெண்ணை சகமனிதனாக, தொழியாகப் பார்த்தார்களோ, எழுதினார்களோ அத்தனைக்கு கொண்கப்படுத்தும்; எழுந்த தொடங்கினர். இதனை கலைஞர் கருணாபதிநிர்ஸ் நாவல்களிலும் அண்ணலாவின் நாவல்களிலும் காணலாம். தி.மு.க சான்று நின்று யார் என்ன எழுதினாலும் பெண்களின் உடலை வர்ணனை செய்யாது யாராலும் எழுத முடியாது. இது படிக்கும் போது நமக்கு அதிர்ச்சியாக இருக்கும். சேரசுவியம் பற்றியும் பாடியும் பற்றியும் எழுதும் அண்ணலர் பெண்கள் பற்றி மட்டும் பேசும்போது கொடி இலையான். அவளது வாசம் என் முக்கைத் துளைத்தது என்றெல்லாம் எழுதுவார். அப்போது பெண்களை உருவகப்படுத்தும் இப் பேரக்கானது தி.மு.க அரசியலும் இரண்டறக் கலந்த ஒரு போக்கு. இன்னும் சொல்லின், தமிழ்ப் பெண்ணுக்கு ஒரு இலக்கணம் கொடுத்தது கலைஞர் கருணாபதிநிர்ஸயே சாகும். இவர் சிலப்பதிகாரத்துக்கு ஒரு புதிய வடிவம் கொடுக்கிறார். பும்புகள் எல்லாம் சினிமாப்படித்தில் பேசும்போதும் கண்ணகிதான் தமிழ் சமுதாயத்துக்கு இடையிப் பெண். பெரியார் காலத்தில் பேசப்பட்ட இலட்சியப் பேரம் இப்பெண்ணே ஒரு முன்னாழிநிர்ஸாக் காட்டப்படுகிறார்.

இக் காலத்தில் பெரியார் இயக்கத்தில் என்ன நடக்கிறது? தி.மு.க திராவிட இயக்கத்திலிருந்து நீதித்து வந்த கட்சி. திராவிடர் கழகத்தில் முன்போல் நின்றயப் பெண்கள் பேசினார்கள், பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள். ஆனால் பெண்ணியப் பிரச்சினைகளைப் பற்றியோ சமூக சீர்திருத்தப் பிரச்சனைகளைப் பற்றியோ பேசுவதைவிட ஆரிய எதிர்ப்பு? தமிழ் அடையாளம் பற்றியே அதிகம் பேசுகிறார்கள். இதனைக் கண்கூடாகப் பார்க்கலாம். 1938 க்ரதுப் பிறகு, 1939க்கு முன்னால் ஒரு காலமாகப் பார்த்தால் தமிழ் அடையாளம் தமிழ் இனத்தின் பெருமை தமிழ் தேசியம் என எழுப்பின கால கட்டத்தில் தமிழ்ப் பெண்ணின் அடையாளம் என்பது தேசிய அடையாளத்துக்கும் உள்வாங்கல் படுகின்றது. இன்னும் சொல்லாமலேயே அவளின் உடலின் அடிப்படையிலே நான் தமிழினத்தின் அடையாளம் கட்டமைக்கப்படுகின்றது.

தமிழ்த் தபசிகள் பாடத்தையோ தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துப் பாடலையோ
மேல் ஓர் மொது, அவள் என்றும் இனிமை, கற்புக்கரசி, என்றும்
இவை, கண்ணி கணையாதவள் இந்த ஒரு விழைபார் விதர ர்ந்து 50,
60 களில் காணப்படுகிறது. திராவிட கழகத்தில் ஓர்ரு பெண்கள்
பேசினாலும் திராவிட கழகத்தின் சொல்வார்த்து, இக்காலத்தில்
தமிழகத்தில் ஓரளவுதான் இருந்தது. ஏனெனில் இக்காலம்
திமுக வின் செல்வாக்குக் காலமாகும். இது ஒரு மோசமான
வீழ்ச்சி என நான் நினைக்கிறேன்.

ஒரு வரலாற்று ஆசிரியன் என்ற வகையில் நம்மால்
இதனைப் பார்க்க முடிசின்றது. இதன் மீட்சி போய் எம்.ஜி.ஆர்
இன் படம் பெண்களைப் பற்றிக் கூறும் விதம் அமைந்துள்ளது.
அந்தப் பெண் எம்.ஜி.ஆர் வண்பு நாயகனால் அடக்கப்படும்
பெண்ணாகவே காட்டப்படுகிறாள். அவள் படித்திருக்கலாம்,
மேற்கத்தேய வாழ்க்கைகளைப் பெய்வியவளாகவும் இருக்கலாம்.
இறுதியில் தமிழ் ஆணை மனைந்த சிவ் அழிவிருந்து விடுபவளாகவே
காட்டப்படுகிறாள்.

எம்.ஜி.ஆர் க்குப் பெண்கள் மேல் கவர்ச்சி அதிகம்.
பெண்கள் தான் இவரது மத்தையும பார்க்கிறார்கள். படம்
எப்படியிருக்கும் என்றால் இவரது காதல் காட்சியில் இவர்
நடிக்காமல் கண்களே காண்பார். படத்தில் நாயகன் அல்லது
நாயகி களைக் காண்பதாகவே இருக்கும். களவில் மட்டுமே
எம்.ஜி.ஆர் வந்து காதலியைத் தழுவி கூதல் வசனம் பேசுவார்
எல்லாம் செய்வார். எம்.ஜி.ஆர் வசனத்தையோ பாடலையோ
பார்த்தால் பெண்களது ஆசைக்கும் வேட்கைக்கும் ஓரளவு இடம்
ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பெண் தான் இவரை எந்தளவு விரும்புகிறாள்
என்பதை படம் அல்லது வசனம் மூலம் வெளிப்படுத்துவாள்.
இப்படியொரு மிகவும் சிக்கலான வகையில் பெண்களுக்கு சிறிய

இம் ஒதுக்கி பெண்களின் ஆதரவை இவர் பெறுகிறார்.
ஆனால் அகே வேளை இவரது பெண் வதிப்பாற் செயற்பாடுகளை
பெண்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் அவரது ஆணை
செயற்படுகிறது.

திராவிட இயக்கத்தில் வீழ்ச்சியை, அதை எப்படி அவர்கள்
பார்க்கிறார்கள் எனில் மத்திய இந்தியாவைச் சேர்ந்த (மத்திய
பிரதேச) மதுரா எனும் பெண் பாலியல் வல்லுறவுக்கு
உள்ளாகிறாள். இவளது விவரம் கேட்டுக் குப் போய், இவள்
போய் கூறுகிறாள் எனத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட இதனை அறிந்த
பெண்கள், வழக்கறிஞர்கள் ஆசிரியாரினூடாகத்தான் இந்தப்
பெண்கள் அவ்வாறு தோன்றுகிறது.

1980 களில் பன்னாயில் பெண்ணியம் பற்றிச் சிந்திப்பவர்கள்
கூடினர். 1981, 1982, 1983 பீகாரிலுள்ள பட்டகாவில் காட்டும்
நடந்தன. தமிழ் நாட்டில் திண்டி ஆசிரிய மாணவர்கள் சேர்ந்து
பெண்ணுரிமை இயக்கம் உருவாக்கினர். இது மாறக்கரணிலுள்ள
குடிசை வாழ் மக்களின் வேண்டியப் பூர்த்தி செய்வதற்கும்
உதவிய. இது தமிழ் நாட்டின் பெண் உரிமை தொண்டர்
இயக்கம் தொடங்கிய காலமாகும்.

தொண்டர் திருவணங்களின் தோற்றம் இக்காலத்தில்
முக்கியமானது. இந்தியாவில் பொருளாதாரம் இந்திய ஏழைகளின்
வாழ்க்கைக்கெதிரான வளர்ச்சிப் போக்காக இருந்தது. இதனை
வித்தியாசமாகப் புரிய வேண்டும் எனும் நோக்குடன் தொடங்கிய
தன்னார்வக் குழு சிறுகடன், முழையாராக் கண்கள், மருத்துவசங்கம்
ஆகியன அப்பகுதியி் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கப் பிரச்சாரம்
செய்தன. பெண்களுக்குக்கென்று தனிச் சங்கம் உருவாக தன்வாய்வாக
குழு காரணமாகியது.

பின் தன்னார்வக் குழுவின் பின் வேறு குழுக்களுடன் இணைந்து கயரகீயினமாக மகளிர் மாற்றுக்களை அமைத்தனர். இன்று இந்த மாநிலமே சங்கங்கள்தான் தமிழ் நாட்டில் அதிகம் காணப்படுகின்றன. ஒருபக்கம் ஐந்தாய்க் மாதர் சங்கம் போன்ற இடதுசாரிக் கிழிபுடன் இணைந்த பெண்கள் அமைப்பு. இதில் கணிசமான பெண்கள் இருக்கிறார்கள். இவற்றில் 40,000 பேர் உள். மறுபுறம் சிறு சிறு தொண்டர் நிறுவனங்கள் அமைந்தன. மத்திய மகளிர் சங்கங்கள் இவர்கள் வந்து ஒன்று திரட்டி பெரிய இயக்கமாக ஏற்பாட்டிலும் கூட, பகுதி பகுதியாக நிறையப் பணிகளைச் செய்து வருகின்றனர். பெண் உரிமை போன்ற அமைப்புகள், அவர்களது செயற்பாட்டைப் பின்பற்றி, போல் சிநேகிதி போன்றவர்கள் நடந்த 10 ஆண்டுகளாக செயற்பட்டு வருகிறார்கள். இன்றைய நிலையில் இப்படிப்பட்ட அமைப்புகள் ஊடாகத்தான் பெண்ணிய சிந்தனைகள் செயற்பட்டு வருகின்றன. எப்படிப்பட்ட சாதனை என்பதைக் கண்டிப்பாகப் பார்ப்போம்.

பெரியார் மறைவு என்பது முழுமையாக மறைக்கப்பட்ட பின்னர் நிறைய விவரங்கள் புத்திகாக சிந்திக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் தமிழக பெண் அமைப்புகள் இருக்கின்றன. அம் மரபு சமீரோர் தத்துவம் வளர்ந்து வந்து இருந்திருந்தால் பெரியாரின் சிந்தனையை அடுத்த கட்டத்துக்கு கொண்டுபோக முடிந்திருக்கும். ஆனால் அவர் கூறிய அந்த விவரத்தையே தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய கட்டமும் இன்று நமக்குள்ளது. எப்படிப்பட்ட சிந்தனைகள் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறது எனின்

1) இடது சாரி இயக்கம் - ஏனைய பெண்ணிய இயக்கங்களுடன் சேர மாட்டார்கள். அவர்கள் சமூக ஏனைய பிரச்சினைகளுடன் சேர்த்துப் பார்ப்பது விடாமலும், தடுக்கரவர்க்கப் பெண்கள் மட்டுமே இதில் அங்கம் வகிக்கின்றனர் இதனைப் பார்த்தால் கடந்த 5, 6 ஆண்டுகளாக இந்தியா மாநிலங்கூறது. காரணம் இடதுசாரிக் சிந்தனைப் போக்குகளில் மாற்றங்கள் காணப்படுகின்றன.

இயக்கம் என்பதை விட அதில் இருக்கும் முக்கிய சிந்தனையாளர்களின் சிந்தனைகளால் ஏற்பட்ட மாற்றம் என்பதும். தமிழக இடதுசாரிகளைப் பொறுத்தவரை வர்க்கப் பார்வையைக் கடந்து, பெண்கள் பெண்களாகவே இருப்பதால் உள்ள சிந்தனை அல்லது கட்டத்தில் பெண்களின் பாலியல் பிரச்சினை கருத்தில் கொள்ளப்பட்டு அதனடிப்படையில் கட்டம் இயற்றப்படும் ஒரு போக்கு பெண் பெண்ணாக இருப்பதால் உணவினும், மருத்துவ அமைப்பிலும் நாம் கவனத்தினைச் செலுத்த வேண்டும் எனும் நிலைக்கு இன்று இடது சாரி பெண் அமைப்புகள் வந்துள்ளனர்.

இடது சாரி பெண் அமைப்புகள் எழும் போது தலைமையாளர் பற்றிக் கூறுகிறோம். தலைமைத்துவத்துடன் சிந்தித்து ஏனைய வர்க்கங்களும் கூறும் தன்மை கொண்ட சிந்தனைப் போக்கு ஒன்றுக்குள் வந்துள்ளனர். சில முத்த தலைவர்கள் பெரியாரின் மறைவைக் கூட மீட்டுப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளதை நாம் இன்று சொல்லலாம். இது ஒரு பக்கம் நடந்து கொண்டு வருகின்றது.

அடுத்தது தன்னார்வக் குழுவின் பெண் சிந்தனையை எடுத்தால் இங்கு நிறையக் குழப்பங்கள் உள்ளன. ஏனென்றால் தன்னார்வக் குழுவில் பணியாற்றுவவர்கள் அக் கிராமத்துப் பார்வையில் படித்தவர்கள் தான். அவர்களுக்கு பெண்ணியச் சிந்தனையுடன் பேசும் ஆற்றல் இருந்தாலும் தமது வாழ்வுடன் அப்பிரச்சினையை இணைத்துப் பார்க்கும் பக்குவம் உருவாகவில்லை. இதற்குக் காரணம் அவர்களது தொண்டர் நிறுவனங்களில் தலைமை வகிக்கும் தலைவர் தலைவிகள் பெண்ணியக் கருத்துக்களை வெறும் கோசங்களாக மட்டுமே இவர்களுக்குக் கூறிவருகின்றனர். அதனால் தமிழ் நாட்டுக் கிராமப்புற தன்னார்வக் குழுப் பெண்களைச் சந்தித்துக் கதைத்தால் ஒடுக்கு முறை, தந்தை முறைச் சமுதாயம் என்பது எல்லாமே அவர்களுக்குத்

தெரிதும். ஆனால் அவளது சொந்த வாழ்வைப் பார்த்தால் கணவனுக்கு 2 வது மனைவியாக இருப்பான். திருமணத்தின் பின் வேலைக்குப் போக முடியாதவையாக இருப்பான். தனது சொந்த வாழ்வில் மாற்றம் ஒன்று நடக்க அவள் பக்குவப்படவில்லை. அவளை ஒரு கயாதீனமாக அரசியல உத்தியோக வளர்க்க இந்த தொண்டர், தன்னார்வக் குழுக்களும் அவளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் நிறைய விடயங்களில் அவர்களுக்குக் குழப்பம் அதிகம். கற்பு, கணவன் எனும் விடயங்களில் குழப்பம் அதிகம். கணவனை விட்டு விட்டு வரச் சொல்லுகிறீர்களா? என்பார்கள். கற்பை தேவையில்லை என்று சொல்லுகிறீர்கள் என்று கேட்பார்கள்.

பெண்ணியக் கருத்துக்களைக் கேட்பது என்பது அவர்களது வாழ்வின் ஒரு பகுதிதான். மற்றது தமிழ் சிவியா, தமிழ் நாடகம், தமிழ் பத்திரிகை போன்றவற்றினூடாக காணப்படும் உலகில் தான் அவர்கள் வளர்கிறார்கள். நாம் கூறும் கருத்துக்களை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டாலும் மற்ற விடயங்கள் தான் அவர்களை முன்னைய ஆக்கிரமிப்புச் செய்துள்ளது.

அதற்கு எதிராகப் பெண்ணியக் கருத்துக்களுடன் செயற்பட முடியவில்லை.

3) வது நிறையப் பெண்கள் வாழ்வில் மீள் வாடும் பெண்ணின் வாழ்வுப் பிரச்சினை, இவற்றைக் கவனித்துச் செயற்பட்டால் எனக்கு இருக்கக் கூடிய சிறுகிறு பாதுகாப்புகள் கூட இல்லாமல் போய்விடுமோ? படுக்க விடு இன்று இருக்கு, நாளை இல்லாமல் போய்விடுமோ எனும் சிக்கலான கருத்துக்களை எல்லாம் முன்னவைத்துப் பேசுவார்கள். இது தன்னார்வக் குழுக்கள் போன்றவற்றின் இயக்கம்.

3வது, பெண்ணுரிமை போன்ற கயாதீனமான குழுக்கள், வலது ஒரு கட்சியையோ, தன்னார்வக் குழுவையோ எடுத்தால் அங்கு தீவிர பெண்ணிய உவரணமடல்களும் கருத்துப் பரிமாற்றமும் காணப்படும். இங்கும் உயிவாய் போர்ப்பட்டம்

எனும் போராட்டங்களில், பெண் உரிமை இன்னும் வளிமைப் படுத்தப்பட்ட, வகையிலேயே பரிசுல் இருப்பதாகப் பார்க்கின்றனர். காரணம் எனக் எதிர்க்க வேண்டும் என்பது முக்கியம். பலதர மணம், வயமுறை, பெண்ணுக்குக் கல்வி இல்லா நிலை போன்றவற்றை எதிர்க்க வேண்டும். இன்று பாலியல் உய்வி வேண்டாம் என்கிற நாம் பெண்களின் பாலியல் பற்றி என்ன மாதிரியான கருத்துக்கள் வைத்திருக்கிறோம். ஏதாவது உவரணமடல் நடத்தியிருந்தால் அல்லது பரிமாப் படங்களில் ஆயாச் கரட்சிகள் மோசம் என்றால் என்ன? யார் அதனை வரையறுப்பது. அதனை எதை வைத்துக் கொண்டு முடிவு செய்வது. ஒரு பெண் தனக்கிஷ்டப்படி ஆடை அணிந்து சென்றால் அதனை ஆயாசம் என்றால் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளலாமா? இப்படிப்பட்ட சிக்கலான விவாதங்கள் எல்லாம் பெண்ணிய குழுவால் தோன்றவில்லை. பல்வேறுபட்ட முரண்பாடுகளுக்குள் செயற்பாடுகளும் எங்களுக்கு தொடர்ந்து ஆக்க பூர்வமான விவாதங்களை எடுத்ததே செல்ல நூல்கள் ஒரு அளவுக்கு தேவைய நிலையில் இருப்பதாகவே எனக்குப் படுகின்றது. குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டில், ஏனைய மகாராஷ்டிர வடமேற்கில்களில் இது விடயங்கள் உச்சம் அடைந்துள்ளது. அது போன்ற தாக்கம் தமிழ் நாட்டில் பரதிப்புகளை ஏற்படுத்தவில்லை. நமது தமிழ் மரபுக்குரிய அந்த பெரியார் மரபும் நமது சிந்தனையைப் பாதிக்கவில்லை. இதுதான் பெரிய பிரச்சினைமாகப்படுகிறது. ஏனைய கிராமப் பிரதேசத்தில் பெண்ணியப் பிரச்சாரம், கருத்தியல் பட்டறைகள் நடத்தும் போது நாம் பெரியாரின் மரணத்தை உயிரோட மனநாச அவர்களுக்குக் காட்டவில்லை, ஏனென்றால் இடையில் ஏற்பட்ட சமயிகள் பெண்களுக்கு தெரியாமே தவிர அதில் ஆர்வம் இல்லை. அது என்பது இருக்கும் வற்று; கேட்கவில்லை.

அதையும் கிராமப் புறங்களில் தீ.மு.க. திராவிட கழகத்தினரும் பெண் எதிர்ப்பாகப் பேசுவதால் பெண்களும் இவ்விடங்களில் ஆரம்பத்தில் பெண்ணுக்கு இடம் இருந்தது என்பதை நம்பமுடியவில்லை. அப்போது வரலாற்றுமீறும் நமக்கு சரகாரமாக மாற்றாமல் இருக்கக் கூடிய விவாதத்தில் நமக்குரியதை வளர்க்க

வேண்டிய தேவையை உணராமல் ஒரு மனித நிலையில் இருப்பதாக நான் கருதுகின்றேன். நான் இலங்கைக்கு வந்த போதும் கழிவேன். இலங்கையர் இலங்கை; தீவிரமாக முன்வைக்கும் கருத்துக்கள் கூட எங்கெங்கும் முன்வைக்க முடியவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போவாய் பெண்ணியத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ் நாட்டின் பெண்ணியத்துக்காக உருவாக்கப்பட்ட சொற்கள், விளக்கங்கள், கோட்பாட்டு ரீதியான வரையறைகள் கூட இலங்கையில் இருந்தே வந்துள்ளன. தந்தைமைச் சமுதாயம் எனும் சொல் கூட இங்கிருந்து கடன்வாய்க்கப்பட்டதேயாகும். கோட்பாட்டு ரீதியான சிந்தை தமிழகத்தைக் காட்டிலும் இலங்கைத் தமிழரிடையே சிந்திக்கும் பெண்களினமாக இருப்பதாக நான் பார்த்துகின்றேன். தமிழ் நாட்டிலும் கூட இப்படி ஒரு கூட்டத்தில் தமிழில் என்னால் பேசமுடியாது. ஆங்கிலத்தில்தான் பேசமுடியும். அதுதான் தமிழ் நாட்டின் துரதிஷ்டம். இத்துடன் எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாறவேண்டும் நீ

தோட்டமும் உன்னதல்ல
நிலமும் உன்னதல்ல
பண்பாடுத்தி பசளை
இப்பவள் - நீ

வாழ்க் காப்பவள் நீ
வாழ்க் காப்பவள் நீ
அறிய வேண்டும் நீ
இனி

மாற வேண்டும் - நீ

காயும் உன்னதல்ல
கனியும் உன்னதல்ல
காவல் நின்ற
கண் விழித்தவள் நீ

விஜயலக்ஷ்மி

கூலியும் உன்னதல்ல
கொடுப்பனவும் உன்னதல்ல
கொழுத்துப் வெளியில்
களைத்து நின்றுவள் - நீ

மலரும் உன்னதல்ல
மணமும் உன்னதல்ல
மடிதாங்கி கொடி
வளர்த்தவள் - நீ

பயிரும் உன்னதல்ல
பழமும் உன்னதல்ல
இலவு காத்த கிளி
ஒன்றாய் இடிந்து
போனவள் - நீ

விடைகள்

நாங்கள் குரில்கள்
 கூவத்தெரிந்தும்
 குரல்களை நொறுக்கப்பட்டவர்கள்
 நாங்கள்
 ஆடத் தெரிந்தும் ஆட
 ஆட தந்த
 மூன்று தலிக்குள்
 மூல்கள்?
 பெண்களாம்?

நாம்
 பெருத் தெரிந்தவர்கள்
 ஆனால் அவரு வெட்டப்பட்ட
 பச்சைக்கீளிகள்

எழுதத் தெரிந்த
 தெளிந்த
 பேனாக்களையும்
 நாம்
 ஊழல்களையும்
 தட்டிக் கழிக்கப்படு
 அப்பாலிமைகள்!

எங்கள்
 வாழ்க்கைகளில் நாட்களை
 நாம்
 தீர்மானிப்பீய் தெரிந்திபாது
 உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட
 வினாக்குறிதாம்
 நாங்கள்

எம். கணபதி புலாரி.
 வெல்வம்பிடிய.

நாங்கள் வெளவால்கள்

குயில் இருக்கும்
 கோப்பை விட
 வெளவால்கள் தொங்கும்
 மரத்தில்
 வாசம் செய்யவே
 இவள் ஆணையடுகின்றாள்!

தன் பாசையே தெரியாமல்
 தவிக்கின்ற குறிலை விட
 தலை கீழாய் நின்று
 கொடியாகத் தனது
 இருப்பை நிலை நாட்டும்
 அந்த அளரக் குருட்டு
 வெளவால்கள்
 அழாதுயாவவை!

இருப்பை
 நிலை நிரூத்த முடியாமல்
 நாள் முழுவதும்
 குருடாய் இருக்கும்
 குயில்களின்
 கூவலை விட

தன் பாசை
 இருண்டு வரும்
 நிலை தெரிந்து
 அந்த நேரம்
 தன் இருப்பை
 நிலை நிரூத்த
 தலை கீழாய் நின்று
 உத்தியாக் கிரகம்
 பொய்யின்ற
 அந்த வெளவால்கள்
 வாய் சிழியக் கத்தியலக
 கேட்டு இவள்
 கிளர்ந்தெழுந்து
 இருட்டிலும்
 இருப்புக்கு
 உயிர் கொடுக்க
 ஒலி எழுப்பிக்
 சுத்துகின்றாள்!

செவ்வி. வாகி குலாத்தினம்

தமிழ்நாடு
 மாநாட்டின்
 மாநாட்டின்

மட்டுநகர் கண்ணகைகள்

1998 ஓகஸ்ட் மாதம் சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நாடகப் பயிற்சிப் பட்டணறின் பேரது இந் நாடகம் உருவாக்கப்பட்டது.

யுத்தம் பெண்களைப் பாதிக்கின்ற மூறை பற்றிய கலந்துரையாடல் முதலில் நடைபெற்றது. குறிப்பாக கைதுகள், தாக்குதல்கள் ஆகியவற்றில் குடும்பத் தலைவர்கள் இழந்த பெண்களின் துயரம் பற்றிய பெண்கள் தாம் அறிந்த சம்பவங்களைக் கூறினார்கள். பின்னர் பாடல்களாக பாடி நடடித்தனர். இப் பாடல்கள் மட்டக்களப்பு மக்களுக்கு மிகவும் பரிச்சயமான "கண்ணகி குளித்தி" மெட்டியில் அமைந்தது. பின்னர் அலை திருத்தம் செய்யப்பட்டு எழுத்துருவில் "மட்டுநகர் கண்ணகைகள்" எனும் நாடகமாக அமைந்தது.

கண்ணகைக் கொன்றுதற்காக மதுரையை எரித்த கண்ணகியின் கீற்றத்தை தவிர்த்த இன்றுவரை கண்ணகி கோயில்களில் "குளியுந்தருள்வாய்" என குளித்தி பாடப்பட்டு வருகின்றது.

இன்று நம் நாட்டில் போர்க்காலச் சூழலாய் கணவன், மகனை, சகோதரனை இழந்த பல பெண்கள். ஆதரவு இல்லாமல் - வாழ வழி இல்லாமல் துயருற்று, வாடிவந்துகும் நிலை பொருகிக்கொண்டே வருகின்றது. இப்படியான பெண்களின் துயரரைத் தணித்து, ஆறுதல்படுத்தி அவர்கள் இப்படி செய்த வாழக்கூடிய தொழில்களைக் கூறுவதற்காகவே இம் "மட்டுநகர் கண்ணகைகள்" நாடகம் உருவாக்கப்பட்டது.

மட்டுநகர் கண்ணகைகள்

பல பெண்கள் வெவ்வேறு இடங்களில் இருந்து கொண்டு விகம்பலாகவும், கோலாகவும் அழுது கொண்டிருந்தல். இடையிலிருந்து சேங்கலாக ஆ..... ஆ..... ஆ..... என்று ஒலி வந்து முடியும் தருவாயில் திரைச் சேவையால் மறைத்தபடி ஒருவரை இருவர் அழைத்து வருதல். அழுது கொண்டிருந்த பெண்களின் மத்தியில் அமர்ந்து கொண்டு

முழுவது

பெண்

ஆதரமாயிருந்த
ராசாவை நானிழந்தேன்
ஆதரவு ஏதமின்றி
அழுகே நான் அழும்புகளில் நேன்

லாவிக்கரை ஓரத்திலே
வலை வீசி வாழ்ந்திருந்தோம்
வலை வீகம் உன்னையோ நான்
சாலன் வலை விரித்தாலோ

நாடு விட்டு நாடு சென்று
நன்றாய் குப்போமென்று
கடியால்லோ முடிவு கொடுத்தோம்
குல தெய்வம் பறி போனதே

சூற்ற மேதும் செய்யாமல்
உன்ஹு ம்ஹை வதைத்தே நான்
சிறைவாசம் போனாயே
ஐயோ என் ராசாவே

எத்தனை பேர் கையில் நீ
பிடிபட்டு மீண்டு வந்தாய்
ஈவையேதும் கூறாமல்
சுவமஸிப் போனாயே

ஒரு பிடிமம் தரித்திருந்தாய்
உனருயிர் தப்பியிருக்கும்
மாய்ந்து மாய்ந்து வேயிறேனே
மாராத் துயரில் நானே

கண்ணகையான் சீற்றத்திற்கு குளிர்ந்தி செய்யும்
நாட்டிலே தான் - அரண்மனை
நாஹும் தவிக்கிறேனே
மார் குளிர்ந்தி செய்வாரே

திரை பிடித்தபடி முதலாவது பெண்ணை அழைத்துச் செல்ல இந்தப் பாடலுடைய ஒரு இளை பின்னணியாகப் போகும். அடுத்து இரண்டாவது பெண்ணை திரைச்சீலைமால் மறைத்தபடி அழைத்து வருதல். (திரை நிலைப்படி போல் பிடிக்கப்பா. ...)

இரண்டாவது பெண்

ஓராளைக் கண்ணே கண்ணே
உன்னைக் கருவாகச் சளிக்கையிலே ஐயோ
மன்னவன் தான் போனானே என்னை
தன்னந் தனியாய்த் தவிக்க விட்டே

சீராக வளர்த்தேனே நான்
மனம் நிறைந்த மல்லிகையாய் இன்று
சீப் கொடு அலையுறேன் நான் --- இந்த
இந்த மட்டுநகர்க் கண்ணகியாய்

கண்ணீரும் காய்ந்ததுவே இந்த
நெஞ்சமும் தான் வெடித்ததுவே
ஓராண்டா ஈராண்டா - இன்று
வருஷமுந்தான் எட்டாச்சே

குழம்புகிறேன் அம்மா அம்மா
நான் காண்பதெல்லாம் களவா அம்மா
கூரவர்கள் சொல்வதெல்லாம் - தாயே
உன்னத்தை உருக்குதம்மா

வருவார் வருவாரென்றே - இந்த
பாலகலை வளர்க்கிறேன் நான்
பயர்க்காத கோரியரில்லை நான்
பவ்வவாத பூவாடியில்லை

கவிகாவக் சோலமிது தான்
 னகம்பெண்ணெனக் கூழியேநான்
 காகக் கூட வாங்கினேனே - இந்தக்
 கையாலே வாங்கினேனே

வருவார் என்று நம்பியேதான் அம்மா
 பொட்டுமிட்டு நான் நடந்தால்
 ஏக்கப் பேசக் கந்தனையோ - என
 செவியை வந்து பொருக்குதம்மா

பானையிலே வெந்தீரற்றி அதிலே
 பூவை நானும் பிதக்க விட்டேன்
 வாடாமலே அதைப் பூவும் - ஆனால்
 வாயி நின்றேன் நானே அம்மா

எத்தனை நாள் பொறுப்பேன் நானும்
 எத்தனைநாள் பொறுப்பேன் இங்கே
 எரியும் எந்தன் உள்ளத்திற்கு
 எங்கே உண்டு குளிர்சீரம்மா

இந்தப் பாடலில் ஒரு இசை பின்னாலியாகப் போகும்
 திரை பிடித்தபடி இரவ்வாயது பெண் அழைத்து செல்லல்.
 அடுத்து தாய், மகள் இருவரையும் திரைச் சீலையால் மறைத்தபடி
 அழைத்து வருதல். மகள் பித்துப் பிடித்தவரைப்போல்
 சொல்லாடுதல். தாய் மகளைப் பார்த்து கவனமாய் பாடுதல்.

முன்றாவது
 பெண்

நரிநாடு
 யாழ்ப்பாணம்
 1948

தாயாய் பிறன் நானெடுத்து
 தேயாயர் மகளைப் பெற்றெடுத்தேன்
 காயமருந்திக் கண் லீழித்த
 கவ்வயினம் போல் உனைக் காத்த!

பரமும் தலையனை மெத்தைகளையும்
 பல பல பனிகளும் நான் செய்து
 ஈ ஏறும்பு தீண்டாமல்
 உனைக் காத்து வளம்படுத்தேனே

பட்டதாரி ஒருவனுக்கு
 மனம் முடித்தேன் மகளே உனக்கு
 ரீம் பாடும் தேநாடாம் மட்டுமா நவிரினிலே
 சீராக வாழ்ந்தாயே ஊரெல்லாம் போற்றினே

மார் கவ்வதான் பட்டதுவோ
 யாய் வைத்த தீ வினையோ
 தாய் எந்தன் வயிறெரிய
 தனியாய் நீயும் அலைகிறாயே

மணம் முடித்த மறுமாதம்
மங்கை நீடும் கருத்தரித்தாய்
பிறந்த மகனின் முகம் காண
வந்து இன்னும் சேரவையே

பீடிபட்ட உள் கணவன்
அடிபட்டு நோசிறாவோ
அடிபட்டு அடிபட்டு
அவனுயிரை நீத்தானோ

வருவாரென நம்பி
வழி பார்த்து நிக்கிறாயே
காலையின் ஓரத்திலே
கால் கடுக்க நிக்கிறாளே

அழகாய் அலங்கரித்து
அனுதினமும் நீ போறாய்
பாருக்காய் நீ போறாய் என்று
கூரெல்லாம் திட்டுமன்றா

கணன் மறந்தாய் உறக்காவில்லை
உத்தமியே என் மகனே
ஓடி ஆடி திரியிறாளே
ஓர் நிலையின்றித் தவிக்கிறாளே

ஆலயத்தின் விக்ரகத்தை
ஆரெடுத்து விசினாரோ
அலை மோதக் காலமாய்மே
அலக்கழிக்கும் விதிமுறையே

உற்றதொரு தெய்வத்தை
உரிய இடம் தான் வைத்தாய்
உள் கணவன் மின்வாளோ
உன் வாழ்வும் மலர்ந்திருமோ

பித்தான் அலைகிறாய் நீ
பேதலித்து நிழலியேன் தான்
குணம் மாறி நீ அலை
கோதை நானும் என்ன செய்வேன்

பயபல் முடிந்தவுடன் அழுது கொண்டிருந்தவர்களில்
ஒருவர் எழுந்து "ஆன்று கணவனை இழந்த கண்ணகனின்
சீற்றம் நியாயம் என்றால் இன்று தம் கணவர்களை இழந்த இப்
பெண்களின் சீற்றம் நியாயம் தானே"

இரண்டாமவர்

இவர்களது கணவன்மாரின் உயிர்களைப் பறித்த
கயவர்களுக்கு இவர்களது மூலம் சேட்குமா?

முன்றாமவர்

திவர்களுக்கு எப்படி குளித்தி செய்வாராம்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் கண்ணகை அம்மன் ஆணையத்தின் குளித்தி செயல் போது பாடப்படும் மெட்டு

அனைவரும் :

தந்தன தனாதன தனாதன தானா 2

வெண்தவரம்செட்பொழே உமக் கோலம் ஒலம் பெண்களை பெற்றோரே உமக் கோலம் ஒலம்	முதலாவது தடவை ஒருவர் பாட இரண்டாவது தடவை அனைவரும் பாடுவார்கள்
---	--

அனைவரும் :

தந்தன தனாதன தனாதன தானா 2

சித்தம் உலவியே நிற்கும் நிலை பாரும் இந்த நிலை மாற்ற ஒரு வழி நேடுந் தேடும்	அனைவரும் முதலாவது பார் வையவர்களைப் பார்த்து சைகை செய்து பாடுவது இரண்டாவதாக நொந்து இருக்கும் வெண்களை ஆறுதல்படுத்தவது
--	---

அனைவரும் :

தந்தன தனாதன தனாதன தானா 2

விதவை வளம் பட்டமனை குட்டிட்டுவரும் பெண்ணென்று வாழ்த்திடவே இடம் தாரும் தாரும்	முதலில் ஒருவர் முன்பென்று பாடி அடுத்து அனைவரும் பாடுவது
---	---

அனைவரும் :

தந்தன தனாதன தனாதன தானா 2

வழி காணம் உண்டென்ற நம்பிக்கை கூறும் துணிவுடனே வாழ்த்திடவே உணர்ந்தாரும் தாரும்	அனைவரும் 3ம் தரம் பாடும் போது முடிந்தும் சையை கொடுத்தல் 3ம் தரம் அவர்களை எழுப்பும்
--	---

அனைவரும் :

தந்தன தனாதன தனாதன தானா 2

வழி காணம் உண்டென்ற நம்பிக்கை தாரும் மகிழ்வுடனே வாழ்த்திடவே இடம் தாரும் தாரும்	அனைவரும் 1வது தரம் பாடும்பொழுது பார்த்து நடிசை செய்து பாடுவது 3வது அவர்களை கூட்டி செல்லம்
--	--

அனைவரும் தந்தவ நவநவ தனாதனத தானா 3
 (மூன்று தரம் பாடுதல்)

இவ்வாறு பாடும் போது அரங்கில் நடுப்பகுதியில்
 ஐந்து பெண்கள் பாளை வடிவம் உருவாக்கப்படி
 அமர்தல். ஒருவர் அவர்களைச் சீவனமாகக் கற்று
 தின் சொருவா பாடுதல். ஏனையோர்
 பாளை வடிவத்தை சுற்றி நிற்கல்.

முதலில் இரவுவர் பின்னர் யாவரும் சேர்ந்து பின்வரும் பாடலைப்
 பாடுதல்.

வாழ் மகன் மகன் குளிர்
 மட்டுமா நகர்தவ்வில்
 வாழ் மகன் மகன் குளிர்
 மாதே குளிர்ந்திடுவாய்
 பின்னர் பாவனையர் சுற்றி நுந்து பின் அனைவரும் பாடுதல்

கொக்கினமும் புள்ளும்
 குயிலைசையும் கேட்டு
 தக்க வழி நடந்த
 தாயே குளிர்ந்திடுவாய்

நென்னம் பழம் சொரிய
 தே மாவ்களி உதிர
 வண்ணவரிநு நகர் வாரும்
 பெண்ணே குளிர்ந்திடுவாய்

தன் களைவன் பட்ட
 களந் தேடி தான் கண்டு
 உன் குலை நடுங்கி தொந்தரையே
 அம்மா குளிர்ந்திடுவாய்

மீண்டும் தீண்டு கொண்டு

தீ தழியா உன் களைவன்
 பிடிபட்ட களந் தேட்டு
 பிணை தேட்டு சென்றாயே
 பெண்ணே குளிர்ந்திடுவாய்

கொண்டு சென்ற
 முனைவலையே காணவில்லை
 எவ்வு நியும் குயகுற்று அலைகிறாயே
 தாயவனே குளிர்ந்திடுவாய்

குத்தீட்டி போல
 பொல்லம்பு வந்தாலும்
 கறி துவலிவு செவ்வாடு
 தளராத வாழ்ந்திடுவாய்

தனிமையில்
 மனம்
 அனைவரும்

அனைவரும் நின்று
 கொண்டு பாடுதல்

மதிக்கேடு செய்த
 வந்தாக்கள் புவை குளிர்
 வாழ் வரங்கு வாழ்த்திடுவாய்
 பெண்ணே வாழ்ந்திடுவாய்

கையை பாவைக்குள் எய்தி
 பின் கைகளை உயர்த்தி
 வீசுதல்.

மடைமீது கயல் பாடும்
மட்டுமே நான் தள்ளில்
குறையாத தொழிலுண்டு
பெண்ணை நீ வாழ்த்தினால்

பல தொழில்கள் காட்டிநீதல் அதில
கல் உடைத்தல், அருள் செயல்
நட்பெழுந்து, ஓய்வும், நோயை நீட்டல்
காட்டி நீ நரம் பாடுதல்.

என் நிலைநாடும் வந்தாழ்வும்
உள்ளுடையே நின்றுிடவே
நல்லாயின்கள் பலவுண்டு
நங்ளையே நலம் பெறுவாய்

பார்க்கவாய்வாய்வைப் பார்க்கு
முன்னுக்கு குளித்தி செய்தல்.

சைகலைப் பானைக்குள் வைப்பது போல் வைத்து சைகலை
அனைவரும் சேர்த்துப் பிடித்தல்

பூற்றுவார் தூற்றினாலும்
போற்றுவார் போற்றினாலும்
வற்றும் சலங்காது
துணிவுடனே நீ வாழி

சுற்பதித்த தூண்போல
சலங்கா பதிராணையால்
நெற்பதித்த தூண்போல
நீடுழி வாழியவே

பின் வரிசையில் நிற்பவர்கள்
முன்னுக்கு வருதல்.

பெண்களின் அரசியல் ஈடுபாட்டை அதிகரிக்க நடாத்தப்பட்ட பயிற்சி நெறி

எம். சுலாதா புலாரி
வெல்லம்பிடிய.

கடந்த வாரம் 18 - 22 எனும் 4 நாட்களாக அரசியலில்
பெண்களின் தலைமைத்துவத்தை மேம்படுத்தும் பொருட்டு
பயிற்சி நெறியொன்று இலங்கை மன்றக் கல்லூரியில் நடந்தது.
இது, திங்கள் முதல் வெள்ளி வரை நடந்தது.

இங்கு சமூக நவாடிக்கைகளில் ஆணியின் பங்கு போல்
பெண்ணின் பங்கும் முக்கியமானது; அவளது செயற்பாடுகளும்
முக்கியமானவை; என்ற கருத்தினை மையமாகக் கொண்டு
"பெண்களும் அரசியலில் பங்கு கொள்ளல் வேண்டும்" அவர்களது,
பங்கும் அவசியமானது, என்பதினை மையக்கருத்திற் கொண்டு
நடாத்தப்பட்டது.

ஜேர்மனியில் பெண்கள் அரசியலில் பங்களிப்பு 85 %
காணப்பட, இலங்கையில் 8% ஐ விடவும் குறைவாகக் காணப்படுவது,
ஐநா சபைக்கு பெரும் சவாலாக இருப்பதினை கவனத்திற்
கொண்டு பிரதானிக் ஈபர்ட் ஸ்டீப்ட்டங் நிறுவனமும், இலங்கை
மன்றக் கல்லூரிமும் இவைநது நடாத்திய இப்பயிற்சி நெறியில்
நாட்டின் பல பாகத்திலுள்ள அரசியலில் ஆர்வமுள்ள பல
பெண்கள் பங்கு கொண்டு சிறப்பித்தனர்.

இலங்கை மன்றக் கல்லூரி விரிவுரையாளரான திருமதி
விமலா பெரியன்னன் பிள்ளை அவர்களின் தலைமையின் கீழ்
நடாத்தப்பட்ட இப்பயிற்சி நெறியில் விரிவுரையாளர்களாக,
செல்வி. சற்சொருபவதி, பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கே.
கணேசலிங்கம், பேராசிரியர் சிவராஜா (பேராசனைப்
பல்கலை கழகம்), கொழும்புப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்
செல்வி. வி பழுவியப்பன்.

இளைப்பாறிய சுகாதார உத்தியோகஸ்தர் திரு.கே. வைதீஸ்வரன், திரு. பி. முத்தையா (இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம்) முதலானோரும், ஈபர்ட் நிறுவன திட்ட அலுவலர் செல்வி சந்திரிக்கா குமாரசுவாமி, பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பீ.பி. தேவராஜ் ஆகியோர் அழைக்கப் பட்டிருந்தனர்.

அரசியலில் பெண்கள் ஈடுபடுவதற்கு ஏற்படும் தடைகள் எவை என்பதை இனங்காணல், பெண்களின் பிரச்சினைகளை எடுத்துக் கூறுவதன் மூலம் அவர்களின் அரசியல் ஈடுபாட்டை வலியுறுத்தல், தீர்மானம் எடுக்கும் செயல் முறையில் பெண்களின் தலைமைத்துவத்தை ஊக்குவித்தல், பெண்களின் அரசியற் திறன்களை வளர்த்தல் குறிப்பாக தொடர்பாடல், தீர்மானம் எடுத்தல், பிரச்சினைகளைத் தீர்த்தல் போன்றவை, பெண்களின் அரசியல் ஈடுபாட்டை மேம்படுத்துவதற்கான செயற்றிட்டங்களை தயாரித்தல் முதலான குறிக்கோள்களைக் கொண்டு நடாத்தப்பட்ட இந் நான்கு நாள் பயிற்சி நெறியில் பங்கு கொண்ட அனைவருக்கும் ஈபர்ட் நிறுவன திட்ட அலுவலர் செல்வி சந்திரிக்கா குமாரசுவாமி சான்றிதழ்களை வழங்கினார்.

பயிற்சியை வைபவ ரீதியாக ஆரம்பித்து வைப்பதில் ப்ரட்ரி ஈபர்ட் ஸ்டீட்டிங் நிறுவனத்தின் இலங்கை வதிவிட பிரதிநிதி டீம்மார்க்நைஷல் மத்தியில் விளக்கேற்றுவதையும், அவரின் இடது புறத்தில் திட்ட அலுவலர் செல்வி சந்திரிக்கா குமாரசுவாமி நிற்பதையும், பக்கத்தில் இலங்கை மன்றக் கல்லூரி விரிவுரையாளர் திருமதி விமலா பெரியண்ணன் பிள்ளை நிற்பதையும் வலது புறத்தில் நிகழ்ச்சியில் பங்கு கொள்ள வந்த திருமதி கிறிஸ்டின் நிற்பதையும் இப்படத்தில் காணலாம்.

நிகழ்ச்சியில் பயிற்சி பெற வந்த சிலரின் தோற்றம்

தகவல் உதவி : எம். சுஹாதா புஹாரி
வெல்லம்பிடிய

இலங்கையில் தமிழ்பேசும் பெண்களிடையே பெண்ணிலை இயக்கம்

- ஆரம்பகாலச் சிந்தனையும் செயற்பாடுகளும்.

சித்ரா

தமிழ் பேசும் பெண்கள் மத்தியில் பெண்ணிலைச் சிந்தனையாளரும் செயற்பாடுகளும் மிகச் சமீபகாலத்திலேயே உருப்பெற்றன எனப் பலர் கருதுகின்றனர். குறிப்பாக வழபதாம் ஆண்டு களிலிருந்துதான் இதனைச் சான்றலாம் எனவும், படித்த மத்திய தர வர்க்கத்துப் பெண்கள் தமது மேனாட்டுக் கல்விச் செல்வாக்கினாலும் தொடர்பினாலுமே இத்தகைய பெண்ணிலை அமைப்புகளை உருவாக்கினர் என்ற ஒரு கருத்துக் காணப்படுகிறது. இதனால் பெண்ணிலை இயக்கம் என்பது குறுகிய கால வரலாற்றையுடையது எனவும் கூறப்படுகிறது.

இத்தகைய ஒரு எண்ணப்போக்கு உருவாவதற்கு இரு காரணங்கள் உள்ளன. முதலாவது, தகவல்கள் தெரியாத அல்லது பெண்களின் செயற்பாடுகள் பற்றிய ஆவணங்களும் தகவல்களும் சேகரிக்கப்படாமலும் அவை பாதுகாக்கப்படாமலுமாகும்.

இரண்டாவது, பெண்கள் இயக்கம் என்பதை வரையறை செய்வதில் உள்ள பிரச்சனைகள்.

இவற்றுள் இரண்டாவது, மிக முக்கியமானதாகும். பெண்கள் இயக்கத்தை ஏனைய அரசியல் கட்சிகள் போலவே, இனம், தேசம், வர்க்கம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் உருவாகின்ற இயக்கங்கள் போலவும், நிறுவன நீதியான இயக்கங்களாகவும் வரையறை செய்வது சரியான என்ற கேள்வி எழுகின்றது. பலநூறு அங்கத்தவர்களின், ஒரு தலைமைப் பீடத்துடன் நிறுவன மயப்பட்ட அமைப்புகள் உள்ள ஒரு இயக்கமாக வரையறை செய்து பெண்கள் இயக்க வரலாற்றைத் தேட முற்படுவது சரியாகாது. ஏனெனில் பெண்களுக்கு சமூகத்திலுள்ள அநீதத்தை நீக்க, அவர்கள் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சனைகள், அவர்கள் அணிதிறன்வதிலுள்ள பிரச்சனைகள் என்பவை ஆண்கள் பெரும்பான்மையான அங்கம் வகிக்கும் அல்லது தலைமைதாங்கும் அமைப்புகளிலிருந்து வேறுபட்டவையாகும். பெண்கள் இயங்கும் முறைமையே வேறுபட்டது.

நல்ல
மாழ்ப்பாணம்

எனவே பெண்கள் தமக்கு முன்னாலுள்ள தடைகள் குறித்தும் தம்மைக் கட்டுப்படுத்தும் ஒருக்கு முறைகள் குறித்தும் எவ்வாறு இயங்குகிறார்கள் என்பதும் அவர்களால் எவ்வாறு செயற்பட முடிகிறது என்பதையும் கண்க்கிள் எடுத்தே பெண்கள் இயக்கத்தையும் அதன் வரலாற்றையும் கட்டமைக்க முடியும்.

இலங்கையில் தமிழ்ப்பேசும் பெண்களிடையே குழுக்களாகவோ தம்மைச் சுற்றியுள்ள கட்டுப்பாடுகளை அகற்றும் முயற்சியிலும் தமது சுருத்தகலனையும் உணர்வுகளையும் சுதந்திரமாக வெளிப்படுத்துவதிலும் ஈடுபடும் பெண்கள், பெண்களின் செயற்பாடுகள் மூலமுறையாக பெண்கள் இயக்கத்தில் பற்றிகளாகவோ இனங்காண வேண்டியுள்ளனது. இத்தகைய செயற்பாடுகள் இலக்கிய வெளிப்பாட்டாகவோ, தனிப்பட்ட ஒரு செயலாகவோ, ஒரு கூற்றாகவோ எவ்வாறாகவோ அமையலாம். பெண்கள் தமது சிந்தனையையும், எதிர்முனைகளையும் எத்தகைய வடிவத்தில் வெளிப்படுத்தினாலும் அவையெல்லாம் சேர்ந்துதான் பெண்கள் இயக்கம் என்ற ஒன்றாக நாம் அவை காணும் காரணம் வரையறை செய்யவும் முடிகிறது. இவ்வாறு செய்வதன் மூலமே சமூகத்தில் ஒருங்கிட்டப்பட்டிருக்கும் பெண்களின் செயற்பாடுகளுக்கு நாம் அங்கீகாரம் அளிக்க முடியும்.

இத்தகைய ஒரு விளக்கத்தில் அடிப்படையில்தான் இலங்கையில் தமிழ் பேசும் பெண்களின் செயல்பாடும், அவர்களின் இயக்கம் தொடர்பான தகவல்களைச் சேகரிக்கவும் ஒழுங்கமைக்கவும் முடியும்.

இந்த அடிப்படையில் நோக்கும் போது இலங்கையில் பெண்ணிலைச் சிந்தனைகள் இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்தே உருவானமைக்கக் காரணமாகும். பெண்கள் தனிப்பட்ட வும் குழுவாகவும் பெண்களின் கல்வி, அரசியல், சமூக உரிமைகள் பற்றி எழுதவும் செயற்பட்டும் வந்துள்ளனர். சமூக சீர்திருத்தம், நலவுரிமை சார்ந்த இயக்கங்களிலும் சோசலிச இயக்கங்களிலும் இப் பெண்கள் இயங்கினர்.

இவர்களுள் மங்களம்மாள் மாசிலாமணி என்பவர் முக்கியமானவர். 1930ஆம் ஆண்டளவில் மாழ்ப்பாணத்து வண்ணார்பள்ளையில் "பெண்கள் சேவா சங்கம்" என்ற ஒரு அமைப்பை இவர் நிறுவியதாக அறிய முடிகிறது.

மங்களம்மாள் பத்திரிகையாளராகவும் எழுத்தாளராகவும் செயற்பட்டிருந்த உறுதியைப் பெற்றிருந்தால் சுருத்துக்களை வலியுறுத்திவந்தார். அக்காலத்தில் பொன்சாள் தொடர்பாக இரு விடாமங்கள் சர்ச்சைக்குரியவளாக விளங்கின. ஒன்று பொன்சாளை உரிமை மறித்து பொன்சாளை அரசியல் உரிமை.

இவ்வாறு விடயங்கள் தொடர்பாகவும் மங்களம்மாள் ஆணித்தரமாக சுருத்துக்கள் கொண்டு வந்தார்.

இதே காலகட்டத்தில் இலங்கையில் தமிழ் மூலக்கத்தின் தலைவர்கள் எனக் கருதப்பட்டவர்களும் அரசியல் சமூக அதிகாரம் பெற்றிருந்தவர்களும் பொன்சாள் மரபு ரீதியாகத் தமக்களிக்கப்பட்ட வீடுசார் கடமைகளை நிறைவேற்றி தாம், மனைவிய் என்ற பாத்திரங்களில் செயற்பட்டாற் போதும் என்றும் கூறினர். இவ்வகைத் தேதியக் காவிரலின் தலைவராக இருந்த சேர். பொன்சாள் இராமநாதன் பொன்சாளுக்கு வாக்குரிமை அரசியலற்றது எனக் கருதினார். மூன்றுபத்தின் நல்லாறுக்கதைதான் அவைதெய்வம் அது குறைந்தும் வளவும் பொன்சாள் சுதந்திரக் சுருத்துக்களையாடிகளாக இருப்பதற்கு இம் கொடுத்தால் அவர்கள் தமது கணவர்களுடன் முரண்பட்ட தேரிடும் எனவும் இது விருந்தபத்தகாதது எனவும் குறிப்பிட்டார். இத்தகைய சுருத்துக்களையே ஆன்றைய முக்கிய பத்திரிகைகளும் பிரதிபலித்தன. குறிப்பாகப் பெண்களது வாக்குரிமை தொடர்பான விவாதங்கள் ஆரம்பித்தபோது இத்தகைய சுருத்துக்கள் வெளிவந்தன. 1927ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்கு வந்த டொனால்ட் கொமிஷன் தேர்தலில் வாக்குரிமை உரிமையை பொருமக்கள் மட்டத்தில் விரிவுபடுத்தும் முயற்சியை இலங்கையின் அகியிராயத்தைக் கோரிய போது அதற்கு எதிராக வாழ்ப்பாணத்து உயர் சமூகத்திடமிருந்து எதிர்ப்புக் கிளம்பியது. வாக்குரிமை பெண்களுக்கு அவசியம் என்பதை வற்புறுத்திய பெண்கள், "பெண்கள் வாக்குரிமைச் சங்கம்" என்ற ஒரு அமைப்பை நிறுவினர். பெண்களது இத்தகைய செயல் எதிராக, சமூகப் பழமைவாதத்தை வற்புறுத்தும் வகையில் "இந்த சமூகம்" எனும் பத்திரிகை ஆசிரியத் தலையங்கமொன்றை எழுதியது. அதில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டு -

"சென்ற வருடம் இலங்கைக்கு வந்த அரசியல் விசாரணைச் சங்கத்தால் இங்கு செய்யத்தக்க அரசியற் திருத்தங்களுள் சட்ட நிறுவனத்தை போன்ற சபைகட்டும் பிரதிநிதிகளைத் தெரிவு

செய்தலையும் விஷயத்தில் வெளிப்படுத்தும் சமூகத்தையும் பெற்றாலும் ஒன்றைக் கூறிவிட்டனர். ஆனால் விசாரணைச் சபையார் தாமதம் இதனைக் கூற்றொடுக்கவில்லை. பொருமப்பிலேயுள்ள ஆன் தன்மை பூண்ட தள்ளிவிட்டப் பெண்களையாகவும் சிலர் தேர்வுக்கிணைந்தே விசாரணைச் சபையாரும் பெண்மனைவரால் பேசுமிருங்குமென்னும் பழமொழியைப் சட்டப்பட்டு விட்டார்கள். இத்திருத்தம் எங்கள் சமூகம், சாதி, தேசம், பழக்கவழக்கம், கொள்கைகள் என்று பொல்லப்படுவன எல்லாவற்றிற்கும் முழுமையானதாகும் பெண் தன்னெண்ணத்திற்கு தடுத்து கொள்ளுதல் வலுவற்றமக்களுள் எக்காலத்திலுரியவில்லை. ... சுற்பெண்ப்படுவது சொற்றிறம்பாமைமென்ற பிரகாரம் நாயகத்துடைய சொற்படி ஒழுக்க வேண்டிய பெண் அவள் சொல்லை மீட்டு இரு மனப்படுவாபோல் அவள் செய்வத்தோடு கூடியவளாயினும்மென். பெருமூலம் கூடியவளாயினும்மென், சல்லியழிவு, வாக்குச் சாதுரியத்தோடு கூடியவளாயினும்மென் அவள் பெருமூலமாவாள் ... மேலும் பறப்பியார், ஒல்லாததர் முதலாம் அந்நிய சமயத்தினும் இந்த இலங்கையைப் பரிபாலித்தபோது சமயநிலைமும் செய்தலேயென்றே இந்த விதமாக எங்கள் சாதிக்கட்டுப்பாட்டையழித்து இங்குள்ள பெண்களைப் பொதுக்கருமங்களிற் பிரவேசிக்கச் செய்து பெருமூலமாவாள் சாதி விடலை பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும்மென் மேலேயேயென்றும் கொள்கை பூண்ட மேலைத்தேசத்தவர்களைய விசாரணைச் சங்கத்தார் தங்களைப் போல எங்காவையும் தங்கள் பெண்களைப் போல எங்கள் பெண்களையும் மதித்து நீமைக்கும் சலகத்திற்கும் சாதி சமய மகத்துவங்களையும் பழைய சீர்திருத்தத்தையும் கெடுத்ததும் வறுமையுள்ள இந்தப் போலிச் சுவாதீனத்தை ஏற்றுக் கொள்ளக் கொள்ளால் தாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுகொண்டது கட்டுப்பாட்டாகுமா?" இத்தகைய ஒரு நிலையில் எத்தகைய ஒரு விட்டுக்கொடுப்புகின்றி பெண்களுக்கு அரசியலுரிமை வேண்டும் என்ற சுருத்துப்பட ஆணித்தரமாக வலியுறுத்தினார் மங்களம்மாள். அவரது சுருத்துக்கள் இந்நூல்தலை ஆங்கில பத்திரிகை கடிதரூபத்தில் வெளிவந்திருந்தது. அதில் ஒரு பகுதியைக் கீழே தருகிறேன்.

"உங்கள் முழுமையும் பெண்கள் தமது நிலையை உணர்ந்து தமது சுதந்திரத்திற்காகப் போராடத் தொடங்கிவிட்டனர். இந்நிலையில் பெண்கள் வாக்களிப்பதற்கு மாதிரியான மூலப்பில் சவுன்சில், மட்டசபை போன்றவற்றுக்கான தேர்தல்களுக்கு வேட்பாளர் ஆவதற்கும் உரித்தையவர்கள். இத்தகைய உரிமைகள் அவர்களுக்கு இவருவில்லை மீட்டெடுத்துவிடவில்லை. அவர்கள் தர்மே தமது உரிமைகளுக்காகப் போராடியுள்ளனர். ... மமது உரிமைகளைத்

தாமராக எனரும் தமக்கு வழங்கப் போவதில்லை. ... நபம் ஆண்டுகளுடன் சம உரிமை பெறவேண்டும்; வாக்களிப்பதற்கு நாத்திரமல்ல சட்டசபைப் பிரதிநிதிகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் உரிமையும் எமக்குத் தேவையானது. சுருக்கமாகக் கூறின் இப்போது நிலவும் அசமத்துவநிலை நீக்கப்பட்டு இலங்கைப் பெண்கள் ஆண்களுடன் சமத்துவமான அரசியல் உரிமைகளைப் பெறவேண்டும்."

இத்தகைய கருத்தைப் பகிரங்கமாகக் கூறியது ஒரு பெண்நிலைச் செயல்வாதம் அல்லி வேறு என்ன! சேர். பெண். இராமநாதன் பொன்றோர் பெண்களது சமூகப் பங்களிப்பை மறுத்து பெண்களுக்கு விடே உலகம் என்ற கருத்தை வற்புறுத்தியதற்கு மாறாக மங்களம்மாள், விவாகம் செய்பவரால் சமூகப்பணி செய்வது பற்றியும் குறிப்பிட்டவர்.

"பெண்களுக்கு விவாகம் ஒன்றே முடிந்த முடிவு! எனக் கருதக்கூடாது. பெண்கள் சுள்ளிகளாக இருந்து கடவுட்பணியை சமுதாய சேவையோ பெரிய முடியும்" எனவும் வழுதினார்.

பெண்களுடைய ஆளுமையும் ஆற்றலும் தனிமேல் வீட்டுக்குள் முடங்கிவிடாது; அவை பொதுத்தளத்தில் செயற்பட வேண்டும் என்பதையும் பெண்ணுடைய உயிர்நிலை உரிமைகளையும் இவ்வாறு வற்புறுத்தினார் மங்களம்மாள். அவர் உருவாக்கிய தமிழ் மகள் என்றும் சஞ்சிகையின் இலட்சிய வாசகமாக 'நாமார்க்கும் குடியல்லவோ' என்ற வசனத்தைப் பயன்படுத்தியமையின் நோக்கம் மேலே கூறிய அவரது கருத்துக்களைச் சேர்த்துப் பார்க்கும் போது ஆழமாக விளங்குகிறது.

பெண்கள் இயக்கத்தின் ஆரம்பகாலச் செயற்பாட்டுக்கு உதாரணமாகவே மங்களம்மாளின் கருத்துக்களையும், அவரது பத்திரிகைச் செயற்பாட்டையும் இங்கு குறிப்பிட்டேன்.

தனிநபராக அவர் இயங்கினார். தனிநபர் ஒரு இயக்கத்தின் அங்கத்தவரே. பெண்கள் இயக்கம் என்பது தனிநபராக பெண்களையும் கட்டளை செயற்பாடுகளையும், தனித்த குரல்களையும், உரத்த சித்தனைகளையும் தரவில்லை செல்கிறது.

இவ்வகையில் தமிழ் பெண்கள் இயக்கத்தின் வரலாற்றையும் செயல்வாதத்தையும் அடையாளம் காணவும் அதனைக் கட்டமைக்கவும் எமது பெண்ணிலை ஆய்வாளர்கள் தீவிரமாக முயலுதல் வேண்டும்.

பெண்ணுரிமைகளும் சர்வதேச பெண்கள் இயக்கங்களும் அவற்றின் போராட்டங்களும் - பாதிமா கல்பிகா

பெண்களின் அந்நன்றினை மேம்படுத்தும் நோக்குடன் சர்வதேசக் கருவிகளை அமைக்கும் போது பெண்களின் மனித உரிமைகள் பற்றிய எண்ணக்கரு, நெடும்சியாக விருத்தியடைந்து கொண்டு வருகின்றது. 1980, 1990 களில் உலகளாவிய ரீதியில் பெண்கள் இயக்கங்கள், பெண்களின் நாளாந்த விடயங்களையும் மனித உரிமைகள் பற்றிய ஏற்பாடுகள் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும்; அவற்றிற்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும் எனவும் கோரத் தொடங்கின. இவ்வகலாபவிய இயக்கங்களின் செயல்பாடுகளும் வற்புறுத்தல்களும், திட்டவாட்டமான அரசியல் நடைமுறைகளை மேற்கொள்ளுவதற்குரிய உபாயங்களை உருவாக்குவதற்கும், புரிதல்களை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுவதற்கும் உதவிய. இந்த அடிப்படையிலிருந்து பெண்கள் இயக்கங்கள் 21ம் நூற்றாண்டிற்கான அரசியல் திறன்களையும் ஆற்றல்மையையும் வளர்த்துக் கொண்டதற்குத் தேவையான விவகாரங்களை மேலும் திறம்பட உள்வாங்கிக் கொண்டன.

பெண்களின் மனித உரிமைகள் எவறு கூறும் போது, பொதுவாக நோக்குமிடத்து சாதாரணமான அல்லது இயல்பான ஒன்றாகத் தோன்றினாலும் கூட அது மிகவும் புரட்சிகரமான எண்ணக்கருவாகவே இன்று தோற்றம் பெற்றுள்ளது. அதாவது; பெண்கள் மனித உயிர்களாக இருப்பதன் காரணமாகப் பெண்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய கண்ணியம், கௌரவம், உரிமைகளை பெண்களின் மனித உரிமைகளாகக் கொள்வது ஒதுபுறமிருக்க, பெண்களில் மனித உரிமைகள் எப்பொழுதும் மனித உயிர்களுக்குரிய பொது உரிமைகளாகவே இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை என்பது பிந்திய எண்ணக்கரு வளர்ச்சியின் அடிப்படையாகவுள்ளது. பெண்களில் மனித உரிமைகள் பற்றிய நிலைப்பாடுகள் பெண்கள் தாம் எதிர்கொள்ளும் வளர்ச்சியின், கீழ்நிலைப்படுத்துதல்கள், ஒரங்கட்டல்கள் ஆர்வனை பற்றி வரையறை செய்யவும், பகுத்தாய்வுவும், அவற்றைத் தம் உரிமைகள் மீறலுடன் இணைத்துப் பார்க்கவும்; இடமளிக்கின்றது. மேலும் இந்நிலைப்பாடுகள் மிக முக்கியமாக மாற்றத்திற்கான திட்டமான உபாயங்களையும் தாரநோக்குகளையும் உருவமைத்துக் கொள்வதற்கும் இடமளிக்கின்றன.

1. மனித உரிமைகள் பற்றிய எண்ணக்கரு வளர்ச்சி

1948 இல் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பொதுக்கூட்டத்தினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட மனித உரிமை சாசனம் இந்த நூற்றாண்டில் எவ்வாறு மனிதர்களுக்குமுரிய உரிமைகளாகக் கொள்ளப்பட்ட விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக அமைக்கப்பட்டது. தனியாள் பாதுகாப்பு, அடிமைத்துவம், சித்திரவதை, சட்டத்தின் முன் பாதுகாப்பு, நடமாட்டம், பேர்க, சமயம், ஒன்றுகூடல் ஆகியவற்றிற்கான சுதந்திரம், சமூகப் பாதுகாப்புக்கான உரிமைகள், வேலை, சுகாதாரம், கல்வி, கலாச்சாரம், பிரஜாவுரிமை போன்றன அவ்வாறான விடயங்களாகும். மேலும் பிரகடனம் மிகக் தெளிவாக இவை எல்லா மனிதர்களுக்கும் உரிமை என்பதையும் அவை பால், இனம், நிறம், மொழி அந்தஸ்துப் போன்ற விடயங்களைக் கடந்தது என்பதையும் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றது. எனவே எந்த சந்தேகமுமில்லாமல், இம்மனித உரிமைப் பிரகடனத்தால் உறுதியளிக்கப்படுகின்ற எல்லா உரிமைகளுக்கும் பொன்னும் உரித்தான உயர்வானவாள் எனினும் மரபுகள், முற்சாய்புகள், சமூக, பொருளாதார, அரசியல் விருப்பங்கள் போன்றன இணைந்து பெண்களை பொது மனித உரிமைக் கரண வளரவில்லக்கனத்திலிருந்து அப்பாற்படுத்தி புதிய வளரவில்லக்கனத்தைக் கொடுத்து, இரண்டாம் தர அல்லது வீழ்ச்சி கவனத்திற்குரிய அந்தஸ்தினை வழங்க முற்படுகின்றன. இதனால் பொது மனித உரிமைகள் பெண்களுக்குரியதாகக் கொள்ளப்படாத நிலை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. மனித உரிமைகள் உலகிலுள்ள இந்த ஓரங்கட்டலானது உலகில் காணப்படும் பால்நிலை சமந்தின்மையின் பிரதிபலிப்பாகவே உருவாகின்றது. இது கலாசார அடிப்படையில், சிலவேளைகளில் பாரதாரமாவதாகத்தினை பெண்களின் வாழ்வியலின் மீது உருவாக்குகின்றது. மேலும் இது பெண்களிற்கான 'ஒரு கீழ்நிலை அந்தஸ்தினை' உறுதிப்படுத்த பங்களிக்கின்றது. அரசின் பொறுப்புக்களபுகள் வளராமலுக்கப்பட்ட விடயங்களைக் கூட இது குறைத்து விடுகின்றது. இதனால் பல விடயங்களில் பெண்களின் மனித உரிமை மீறல்கள் பற்றி கேள்வி எழுப்புவது கூட கஷ்டமாகிவிடுகின்றது.

இந்த பிரச்சினைகள் அடிப்படையில் மின்வரும் விடயத்தில் தங்கியுள்ளது. அதாவது, பல சமூகங்களில் மனித வாழ்வியல்களை, அந்தரங்க அல்லது தனிப்பட்ட வாழ்க்கை, பொதுவாழ்க்கை என பாதுகாடுசெய்ய முற்படுகின்றனர். இது மனித உரிமைகள் தொடர்பான சாதனங்களிலும் அமைப்புகளிலும் தொடர்ந்து இறையோடி இருப்பதால் பெண்களின் அந்தஸ்து மீதான விவரம் தொடர்வதற்கு இடமளிக்கின்றது. அரசின் பொறுப்பை மட்டுப்படுத்திக் கொள்வதற்கும் இப்பாதுகாடு (தனிப்பட்ட வாழ்க்கை + பொதுவாழ்க்கை) உதவுகின்றது. பல நாடுகளில் பொது வாழ்க்கைக்குள் இடம்பெறும் மனிதர்களின் செயற்பாடுகளும், காரியங்களும் வடிவமைக்கப்பட்ட விதிகள், பிரமாணங்களினால் ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. அதே வேளைகளில் தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக்குள் இடம் பெறுபவை அநீதியானதாக, வன்மறையானதாக, கொடுமையானதாக இடம் பெற்றாலும் கூட அவை விதிகளால், பிரமாணங்களால் ஒழுங்குபடுத்தப்பட முடியாதன என்ற எண்ணப்பரங்கு காணப்படுகின்றது. இதனாலேயே பெண்களின் மனித உரிமைகள் மீறல்கள் இயல்பான விடயங்களாகி சுதந்திர கொள்ளப்படாது விடப்படுகின்றன. எனினும் அரசு தனக்குத் தேவையான போது "தனிப்பட்ட வாழ்க்கை" என்று வளராமலுக்கப்பட்டுக் காட்டப்படுகின்ற எல்லைக்குள் அத்தமீறி பிரவேசிடும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு.

ஐயவொரு பிரதானமானது அந்தஸ்து அவைது பவந்தினை உயர் பல தனித்துவ அடையாளங்களின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்படுவதால் மரபு, ரீதியங்களும், முறைசாரா வகையிலும் முன்னுரிமை ஆணுக்கே கிடைக்கின்றது. மனித உரிமைகளைப் பற்றிய ஏற்பாடுகளும் இந்நிலையையே பிரதிபலிக்கின்றன எனினும் சமூக முன்னுரிமையும், உரிமைகள் தொடர்பான முன்னுரிமைகளும் பாதிக்கப்படக் கூடிய நிலைகளில் இருப்பவருக்கும், பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் மனித உரிமை மீறப்படுகின்ற ஆபத்தை எதிர்த்தோக்கி இருப்பவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுதலே நிராயமாவதாகும்.

மனித உரிமை மீறல்களை அநுபவித்த பெண்கள் குழிப்பாசு பாவுநிலை பாரபட்சம் காரணமாக மனித உரிமை மீறல்களுக்கு உட்படுகின்ற பெண்கள் உலகம் முழுவதும் உள்ளனர். பெண்கள் குழுக்கள் தமது குரலை உயர்த்த ஆரம்பித்ததன் காரணமாக மனித உரிமைகளுக்கான ஆவணங்களின் உருவாக்கத்தில் பெரும் பெயர்களைச் செலுத்த முடிந்தது. எனினும் மனித உரிமை சாசனத்தின் வரைவிலக்கணத்திற்கு உட்பட்டு பொலிஸ் காவலிலுள்ள போது இடம்பெறும் பாலியல் வல்லுறவுகள், பெற்றோர் வன்முறைகள், திருமணத்தினால் இடம்பெறும் வன்முறைகளும் பாலியல் வல்லுறவுகளும் போன்றவற்றிற்கு தியாயம் தேர் முடியாதிருந்தது. எனவே பெண்களது மனித உரிமைகளை வேறுபடுத்தி நோக்க வேண்டிய அவசியம் உருவாகிற்று.

மேலும் மாதிரி பிரிவை என்பது ஆணாக்க கொள்ளப்படுவதால் மனித உரிமை மீறல் தொடர்பான விடயங்களிலும் ஆண்கள் விடயங்களே கருத்திற் கொள்ளப்படுகின்ற நிலை கவனப்படுகின்றது மேலும் பெண்கள் ஓரங்கட்டப்படுகின்றனர். அத்துடன் குடும்பம், சமயம், கலாச்சாரம் என்ற பெயரில் பெண்ணுக்கு எதிராக இடம்பெறுகின்ற வன்முறைகளும் "தனிப்பட்ட வாழ்க்கை" என்ற எல்லைக்குள் அடக்கப்பட்டு கவனத்திற் கொள்ளப்படுவதில்லை. மனித உரிமை தொடர்பான ஆவணங்களும் இந்த வன்முறைகளுக்கு சரிபுத்த தன்மை உள்ளதாகவே அமைக்கப்படுகின்றன.

பனிப்போர் அரபியல் சித்தாந்தங்கள் பொது வாழ்க்கையில் இடம்பெறும் மனித உரிமை மீறல்களுக்கும், பெண்களின் மனித உரிமைகள் புறக்கணிப்புக்களுக்கும் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தின. இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தின் பின் உருவாக்கப்பட்ட மனித உரிமைக்கான கூட்டமைப்புக்களும் அதற்கான இயக்க முயற்சிகளும் பனிப்போர் காலத்தில் மேலும் உறுதிபெறத் தொடங்கின. இக்கால கட்டத்தில் மனித உரிமைகள் அரசினால் அமுல் நடாத்தப்படுவதை உறுதி செய்வதற்கும் அவ்வது அவற்றைக் கண்காணிப்பதற்கு

அமைப்புக்களை உருவாக்கும் நிலைக்கும் இச்செயலாக்குகள் இட்டுச் சென்றன. மேற்கண்டது செயலாக்குடைய, "முன்னுரிமைக்குரிய மனித உரிமைகளே" பொது வாழ்க்கைக்குரிய அரசியல் பொருளாதார உரிமைகளாக இதன்வரை கொண்டுவரப்பட்ட நிலையையும் இது கேள்விகுபடுத்தத் தொடங்கியது.

2. பெண்களின் மனித உரிமைகள் பற்றிய எண்ணக்கரு

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் "பெண்களுக்கான தசாப்தத்"தின் போது (1976-1985) பல்வேறு நாடுகளில் புனிதன், இனம், சமயம், அரசியல், கலாச்சார ரீதியாக வேறுபட்ட பெண்கள், பெண்களின் அந்தஸ்தினை மேம்படுத்துவதற்கு ஒன்றியங்களையும், ஒழுங்கமைப்புக்களையும், கூட்டமைப்புக்களையும் உருவாக்கி செயற்படும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார்கள். ஐக்கிய நாடுகள் சபை, 1978 இல் மெக்சிகோ நகரிலும், 1980 இல் கோபன்ஹேகன் நகரிலும் 1985 இல் நைரோபியிலும் பெண்கள் மகாநாடுகள் நடைபெறுவதற்கு நிதி உதவியும் அதுசரனையும் அளித்தது.

இம்மகாநாடுகள் பெண்களின் அந்தஸ்து, நிலை பற்றி மதிப்பீடுகளைச் செய்வதற்கும், பகிர்ந்து கொள்வதற்கும், பெண்களின் மேம்பாடு தொடர்பாக உபாயங்களை உருவமைத்துக் கொள்வதற்கும் பெரிதும் உதவின. மேலும் இந்த மகாநாடுகள் மிகவும் விமர்சனத்திற்குரியவையாகவும் ஆக்கத்திறனுள்ள விவாதங்களுக்கு இட்டுச் செல்வனவாகவும் இருந்தன. உலகில் பல பாகங்களில் பல்வேறு சமூக, பொருளாதார, அரசியல் பின்னணியிலுள்ள பெண்களையும் அவர்களது முன்னுரிமைக்குரிய விடயங்களையும் ஒரு நளத்திற்குக் கொண்டு வந்த ஒரு பெருமுயற்சியாகவும் இது அமைந்தது. இதன் மூலம் பெண்களின் தேவைகள், பிரச்சினைகள், விருப்பங்களுக்கிடையிலுள்ள வேறுபாடுகளும், ஒற்றுமைகளும், விவாதங்கள் கலந்துரையாடல்கள் மூலம் விளங்கிக் கொள்ளப்பட்டன. இதிலிருந்து இனங்காணப்பட்ட பொது விடயங்களின் அடிப்படையில் உலகளாவிய இயக்கமாக பெண்கள் இணைய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

80 களின் பிற்பகுதியிலும், 90 களின் முற்பகுதியிலும் பல்வேறு நாடுகளிலுள்ள பெண்மகள் மனித உரிமைகள் சட்டசத்தையும், அதற்கான வளரையறைகளையும் அலசி ஆராயவும், பெண்கள் சார்ந்து அவற்றிலுள்ள இடைவெளிகளை இனங்காணவும் முற்பட்டனர். இதிலிருந்து பெண்களின் மனித உரிமைகள் பற்றிய எண்ணக்கருவும், கருத்துக்களும், நடைமுறைகளும் புலம்பமைக்கப்பட்டு விரிவாக்கப்பட்டன. அதாவது ஏற்கனவே உள்ள மனித உரிமைகளை பாலநிலை நோக்கில் அலசி ஆராய்வதன் மூலம் திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மேலும் பெண்களின் வாழ்வியலையும் அதன் நடைமுறை நிலைகளையும் அம்சங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு மேலதிகமாக பெண்களின் மனித உரிமைகள் வரைந்து கொள்ளப்பட்டன. ஏனெனில் ஏற்கனவே உள்ள மனித உரிமைகள் சட்ட கமும் விரிவுரைகளும் அதன் நடைமுறைகளும் பெண்கள் தமது பாலநிலை காரணமாக வித்தியாசமான முறையில் தாக்கத்திற்குள்ளாவதை கருத்திற் கொள்ளத் தவறிவிடுகின்றன. இதனால் இவை மனித சைத் தொகையில் அரைப் பகுதியினரான பெண் களின் அடிப்பவங்களையும், விடயங்களையும் ஓரங்கட்டுவதாகவும் அமைகின்றன. எனவே பாலநிலை அம்சத்தினை சமூக நீதி, சமூக அடிப்படையில் கருத்திற் கொள்ளிய மனித உரிமைச் சட்டங்கள் அமைக்கப்படுவது அவசியமாகிறது. அது ஏற்கனவே உள்ள மனித உரிமை வன்ற எண்ணக்கருவிற்கு பெண்ணிலை சார்ந்து விளக்கமானிக்கக்கூடிய சாதனங்களை (விளக்கவுரைகளை) உருவாக்குவதையும் சாத்தியமாக்கியது. உதாரணமாக, மனித உரிமை சாசனம் கூறுபின்ற "யாதொருவரும் சித்திரவதை, கொடுமை, மனிதாபிமானமற்ற முறைகள் எதற்கும் அல்லது சீழ் நிலைப்படுத்தலுக்கும் இடிக் செல்லப்படலாகாது" என்ற சரத்து, பெண்களுக்கு எதிரான குடும்ப வன்முறைகள், பாலினம் வல்லுறவு, பாலியல் பயங்கரவாதம் போன்ற நிலைகளுக்கும் விரிவுபடுத்தப்படுகிறது.

எனினும் பெண்களது மல மனித உரிமைகள் மனித உரிமைகள் சாசனத்தில் அடக்கப்படாதுள்ளமை அடுத்த கேள்விக்குரிய விடயமாயிற்று. உதாரணமாக பெண்ணின் உடலுரிமைகளும்

இனப்பெருக்க சுகாதார உரிமைகளும், எனவே இவ்வாறான பெண்கள் உரிமைகளுக்கு தனியான சாசனம் உருவமைக்கப்பட்டு மனித உரிமை சாசனத்தில் இணைத்துக் கொள்ளப்படுவதற்கான அல்லது அதற்குச் சமமான பெறுமையுடைய சாசனமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதற்கான முயற்சிகள் தொடர்ந்தன. மேலும் அரசின் பொறுப்புக்களும், நடைமுறைகளும் கூட இனங்காணப்பட்டு உருவமைக்கப்பட்டன.

மனிதப் பெண் உரிமை இயக்கங்களின் வளர்ச்சி

"பெண்களின் மனித உரிமைகள்" என்று கூறும் போது அது தற்போதுள்ள மனித உரிமைகள் பற்றிய எண்ணக்கருவையும், அதன் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையும், அது தொடர்பான வேலைத் திட்டங்களையும் மாற்றியமைப்பதற்காக பெண்கள் முன்வைக்கின்ற ஒரு கொள்கை ரீதியான அணுகுமுறை என்ற விரிவான பொருளை தருவதில்லை. மேலும் பெண்களின் சவரல்களுக்கும் கோரிக்கைகளுக்கும் உரிய ஒரு கருவியாகவும் அமைவதில்லை. மனிதப் பெண்களின் உரிமைகள் பற்றிய எண்ணக்கரு, அரசியல் செயற்பாட்டு வாதத்திற்கான ஒரு கருவியாகவே முன்வைக்கப்படுகின்றது. மேலும் இதன் பார்ப்பட்ட என்றும் தொடர்ச்சியான வாத விவாதங்கள், பெண்களுக்கு எதிராக இடம்பெறுகின்ற நடைமுறை வாழ்வியல் பிரச்சினைகளையும் பாரபட்சங்களையும் வன்முறைகளையும் கேள்விக்குப் படுத்தியின்றன. பெண்கள், தமது உரிமைகள் மனித உரிமைகளிலிருந்து ஓரந்தள்ளப்படுவது பற்றி நீண்ட காலமாக விவர எழுப்பி வந்துள்ளனர். 1890 களில் முற்பகுதியில் கூட்டு முயற்சி மூலம் இந்த மனப்பாங்கு மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது. பனிக்கால யுத்தத்தின் பின் உலகளாவிய ரீதியில் பெண்களின் மேல் ஏற்பட்ட ஒன்று கூடல், அனுபவங்களையும், கருத்துக்களையும் பகிர்ந்து உத்திகளை உருவாக்கும் சந்தர்ப்பங்களை அதிகரித்தன. இதிலுடைய பெண்களின் மனித உரிமைகள் பற்றிய நோக்கினை விரிவுபடுத்தி, வெளிப்படையாக்கும் நிலை உருவாக்கப்பட்டது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பெண்கள் தசாப்த காலகட்டத்தில்

பெண்கள், தமது உரிமைகளுக்கும் தமது வாழ்வியலும் மனித உரிமைகளுக்கும் ஆள்களின் வாழ்வியலுக்கும் இரண்டாம் பட்சமானதாகக் கொள்ளப்படுவது பற்றி வினாவெழுப்பினார். கடந்த இரு தசாப்தங்களாக மனித உரிமைகளிலுள்ள பெண்கள் தொடர்பான மட்டுப்படுத்தல்களை பெண்கள் இயக்கங்கள் வலியுறுத்து வர தொடங்கினர். குழிப்பாடு பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை குறித்து முக்கிய கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது. மனித உரிமைகளின் பெண்களின் நடைமுறைகளிலும் பெண்களுக்கு எதிரான பாரபட்சம் காட்டப்படுவது பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறையாகும் எனவும் வாதிடப்படுகின்றது.

1993 இல் வியன்னாவில் இடம்பெற்ற ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மனித உரிமைகளுக்கான உலக மகாநாடு இவ்வாறான வாதங்களை முன்வைத்த முதன் மகாநாடாகும். 1998 இல் பின் இதிலே மனிதப் பெண்கள் உரிமைக்கான வாதிடல்களின் முக்கிய எம்மக்கள்வரும். அதாவது மனித உரிமை பற்றிய பெண்களின் புகழ் சிந்தனைகள், நடைமுறைகள், நோக்குகளை வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதற்கான அல்லது முன்வைப்பதற்கான தளமாக இம்மகாநாடு அமைந்தது. இம் மகாநாட்டுக்கான ஆரம்பம் பெண்கள் பற்றியதாகவே அல்லது மனித உரிமை நிலை பற்றிய மீள் பார்வையைப் பிரதிபலிப்பதாக இந்த மகாநாடு அமைக்கப்பட்டதால், இது, பெண்களின் மனித உரிமைக்கான வாதத்தை முன்வைக்கும் தளமாக உலகளாவிய பெண்கள் இயக்கங்களால் நோக்கப்பட்டது. இதனால், பெண்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போராட்டக் கோரிக்கைகள், இந்த உலக மகாநாடு வன்னா மீள் பார்வையில் பெண்களின் மனித உரிமையை மிக விரிவாக நோக்க வேண்டும் எனக் கோரின. மேலும் பால்நிலை வன்முறைகள், சர்வதேச செயல்முறையாக அமைந்து கொண்டாலும், இவன், வகுப்பு போன்றவற்றில் கூடாக இடம்பெறுகின்றன என்பதை அங்கீகரித்து, அதை மனித உரிமை மீறலாகக் கொண்டு உடனடியான செயற்பாட்டில் இறங்க வேண்டும் என்றும் கோரப்பட்டது.

இது தொடர்பான கோரிக்கைகள் அடங்கிய விண்ணப்பம் இருபத்து மூன்று மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. இது 1000 நிதி அநுசரணைக் குழுக்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு 124 நாடுகளிலிருந்து கையொப்பங்கள் சேகரிக்கப்பட்டன. உலகளாவிய இப்போராட்டங்கள் உலக மகாநாட்டின் நோக்கிய பெண்களை விழிப்புணர்வுக்கு வருத்தும் செயற்பாடாகவும் அமைந்தன. இதன் மீள் பெண்கள் மகாநாட்டுக்கு முந்திய தயார்படுத்தல் செயற்பாடுகள் இடம்பெறும் போது தமது நிலைப்பாட்டை அவற்றுள் இணைக்கும் முயற்சியில் வெற்றி பெற்றனர். இதனால் உலக மகாநாடு இடம்பெறும் நேரத்தில் "பெண்களின் உரிமைகள் மனித உரிமைகளே" என்ற கோசம் எவ்வாறு பரந்ததாகவும், பெண்களின் மனித உரிமைகள் பற்றிய விவாதங்கள் மிகக் கூடியளவு பெரிப்பதும் அம்மாதிரியும் மாறி இருந்தது. மகாநாட்டின் வெளியீடான "வியன்னா பிரகடனம்" செயற்பாட்டுக்கான நிகழ்ச்சித் திட்டமும் சர்வதேச மறுசீரமைப்பு, பெண்களின் மனித உரிமைகளின் அந்தஸ்துப் பற்றியும் கொள்ளப்பட்டதைக் காட்டுகின்ற ஒரு குறியீடாக அமைந்தது.

"பெண்களின் பெண்களின் மனித உரிமைகள் அநுபந்தப்படுத்தப்பட முடியாது, ஒன்றிணைந்த நீதிக்குழுயாத சர்வதேச மனித உரிமைகளின் பகுதியாகும்"

(வியன்னா பிரகடனம் - 93)

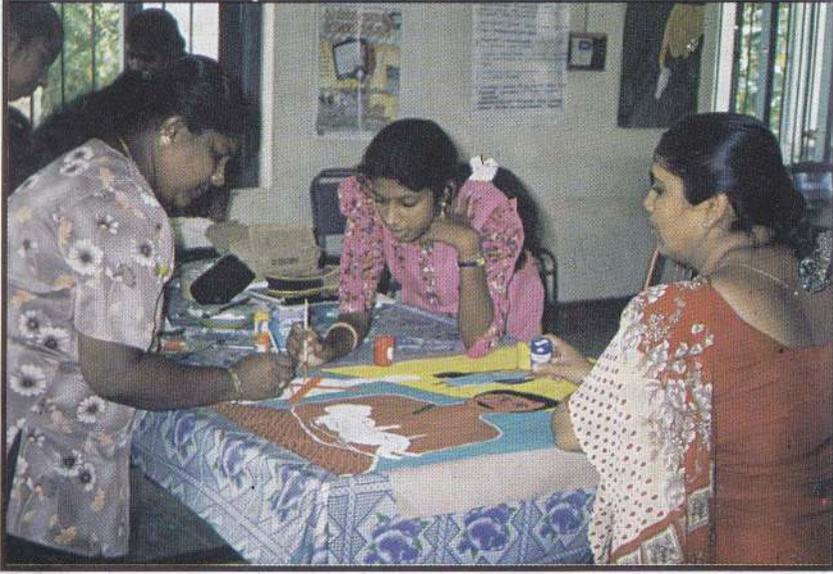
ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் தொடர்ச்சியான மகாநாடுகளிலும் பெண்களின் மனித உரிமைகளுக்கு உறுதியான அங்கீகாரத்தைப் பெற பெண்கள் ஆதரவு தேரும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர். உதாரணமாக 1994 இல் கெய்ரோவில் இடம்பெற்ற சனத்தொகையின் அபிவிருத்தியும் தொடர்பான மகாநாடு பெண்களின் இனப்பெருக்க உரிமைகளை மனித உரிமைகளின் பகுதியாக அங்கீகரிக்க இடம் செயல்பட்டது. 1995 இல் பீஜிங்-வில் இடம்பெற்ற பெண்களுக்கான நான்காவது உலக மகாநாட்டின் செயற்பாட்டுக்கான தளங்கள் பற்றிய பிரகடனம் இந்தச் செயல்முறையில் முக்கிய ஒரு எம்ல் கல்வாகும். இது, பெண்களின் உரிமைகள் மனித உரிமைகளாகக் கொள்ளப்பட்டு

வெற்றிகரமாக நிரூபணம் தீர்ப்புடன் இணைக்கப்பட்டதற்கான ஆதாரமாகும். இவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டுள்ள மகாநாட்டு உடன்பாடுகள் சட்டரீதியான உடன்பாடுகளை அரசுக்கு நேரடியாக உருவாக்கமாட்டா. எனினும் அவை தர்க்க ரீதியாகவும், அரசியல் ரீதியாகவும் பெறுமானமுடையவையாகும். உள்நூர், தேசிய, பிராந்திய மட்ட குழிக்கோவங்களை வளரையறுப்பதற்கும் உபயோகிக்கப்படக் கூடியவை. மேலும் இவ்வாவணங்கள் சர்வதேச உடன்படிக்கைகளை விளக்குவதற்கு நுண்ணியாக உள்ளன. மேலும் இவை மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பான வழக்குகளைக் கையாளும் சட்டவாளர்கள், மனித உரிமைகளை விரிவாக்க வியாக்கியானம் செய்ய உதவுவன (பெண்களின் மனித உரிமைகள் பற்றிய மிக முக்கியமான ஆவணம் பெண்களுக்கு எதிரான வல்லா வகையான பாரம்பரியங்களையும் களைவதற்கான ஆவணமாகும். (CEDAW) இது ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பெண்களுக்கான தசாப்த காலகட்டத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 180 நாடுகளால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மேலும் உள்நூர் பெண்கள் குழுக்கள் பெண்களின் மனித உரிமைகள் பற்றிய இந்த சட்டங்களை தாது சட்ட அறிவு நிகழ்ச்சித் திட்டங்களிலும் சட்ட உத்திகளிலும் பயன்படுத்தி வருகின்றன.

பெண்களின் மனித உரிமை பற்றிய சட்டங்கள் உள்நூர், தேசிய, சர்வதேச மட்டங்களில் சட்ட, கொள்கை மாற்றங்களைக் கொண்டுவருவதற்காக வாதிடுவதற்கு உதவுகின்ற கருவியாக இருப்பது போலவே அடிமட்ட ஒழுங்கமைத்தலுக்கான கருவியாகவும் அமைகின்றது. மனிதப் பெண்களின் உரிமைகள் பற்றிய எண்ணக்கருவாகும். அரசுகள் மதிப்பளிக்க வேண்டிய பல்வேறு பெண் உரிமைகள் பற்றிய சட்டசக்தை வழங்குகின்றது. மேலும் இது பெண்களுக்கு தமது வாழ்வியலில் இடம்பெறுகின்ற அம்சங்களை ஆர்வம் செய்து பார்க்கின்ற அறிவைவும் வழங்குகின்றது. மேலும் பெண்களில் பல வகைப்பட்ட விருத்தி நிலைகளை உருவாக்குகின்ற ஒரு நிலைமையையும் இது வழங்குகின்றது. பெண்கள் தமது வாழ்வு, அபிவிருத்தி ஆய்வினை குறித்த தரநோக்கினை அமைத்துக் கொள்வதற்குத் தேவையான அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை இது வழங்குவதே இங்கு மிக முக்கியமான அம்சமாகும்.)

1995 இற்குப்பின் உலகளாவிய பெண்கள் இயக்கங்கள் தமது போராட்டங்களை பிராந்திய, நாடுகள், விடயமட்டங்களில் எடுத்துச் செல்ல ஆரம்பித்துள்ளன. வெவ்வேறு பிராந்தியங்களுக்கான முன்னுரிமை அம்சங்கள் பிழிவ் செயற்பாட்டுத் தளங்களுக்கானமவாகத் திட்டமிடப்பட்டு வாதிடல்கள், சட்ட கொள்கையாக்க விடயங்களில் செல்வாக்கு செலுத்துவதற்கான உத்திகள் ஆகியன விருத்தி செய்யப்படுகின்றன.

இவ்வகையில் ஆசிய - பசுபிக் பிராந்திய அரச சார்பற்ற தர்பளங்களில் சம்மேளனத்தின், பாங்கொக்கில் 1999 ஆகஸ்ட் 31 ந் திகதி தொடக்கம் செப்டம்பர் 3ஆம் திகதி வரை இடம் பெற்ற கூட்டத்தில் உருவாக்கப்பட்ட பிரகடனம் முக்கியமாகவது. "ஆசிய - பசுபிக் பெண்கள் 2000; பால்நிலை சமத்துவம், அபிவிருத்தியும் சமாதானமும். இவ்வாறே 99 செப்டம்பரில் டோக்கியோவில் இடம் பெற்ற "டோக்கியோ நீதிமன்றம்" பெண்களுக்கு எதிரான போர்க்கால வன்முறை தொடர்பாக திட்டவட்டமான ஏற்பாடுகளை வரைந்து கொள்வதற்கு உதவிடுவது. மேலும் தனித்தனி நாடுகள் (உ.ம் : மலேசியா, தெற்கு ஆபிரிக்கா) தத்தமது முன்னுரிமை விவகங்கள் குறித்த வாதங்களை சர்வதேச ஏற்பாடுகளின் அடிப்படை சில் முடிவைத்து, சட்டமாற்றங்களை செய்வதில் வெற்றியும் கண்டு வருகின்றன. எதிர்காலத்திற்கான பல திட்டங்களும் இவ்வகையில் வளரையப்படும் வருகின்றன.

சூரியர் பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலைய
ஒவியப் பயிற்சிப்பட்டறையின் ஒளிப்படம்

“பெண் சக்தி ஒன்றாகப்
புயல் ஒன்று உருவாகும்
நம் சக்தி நாம் அறிந்து கொள்வோம்”

“பெண்ணுரிமை இயக்கம்
உலகெங்கும் பிறக்கும்.”

தலைவர் இளை நாலகல்
யாசாசி உறும்
எழுப்பலணம்

NISAAN PRINTERS
64N, Peer Saibo Street,
Colombo-12.